

Het alfabet van de Communautaire scheeftrekkingen

A.

Advocatenkantoor Uyttendaele
Alcoholcontroles
Ambtenaren
Ambtenaren – nog een transfer
Arbeidsmarkt in België – eigenlijk twee arbeidsmarkten

B.

BBP per inwoner van de (oude) EU
Bedrijfswagens
Belastingen - aangifte
Belastingen – gemeenten
Belastingen – subsidies
bouwmisdrijven
Brussel – DHL-dossier
Btw (II)
Buitenlandse Handel – Vlaanderen versus Wallonië
Beroepsziekten

C.

Cultuur – kunstenfestival

D.

Defensie – kazernes
Defensie – legertop
Defensie – aankoop pantservoertuigen
De Post – productiviteit
De Post – productiviteit
De Post – productiviteit
De Post – werknemers
De Post – verloning

E.

Europese steun

Economie – export
Economie – banenplan
Economie – tewerkstelling bij de overheid
Economie – begroting
Elektriciteit – duurte
Europese Unie – rangorde van landen
Export in Vlaanderen en Wallonië

F.

Faciliteitenonderwijs
F1 – Francorchampswet – Uitzondering op tabakswet – zware financiële gevolgen
Frieten
Financiële transfers federale overheid

G.

Gehandicapten
Gezondheidszorg – uitgaven
Gezondheidszorg – merkwaardige verschillen in het consumptiepatroon en kosten van de gezondheidszorgen.
Gezondheidszorg – artsendichtheid
Gezondheidszorg - ingangsexamen
Gezondheidszorg – invaliden en uitkeringsgerechtigden beroepszichte
Gezondheidszorg – radiologie
Gezondheidszorg – klinische biologie (II)
Gezondheidszorg – bejaarden
Gezondheidszorg – artsen
Gezondheidszorg – chirurgische standaardingrepen
Gezondheidszorg – huisartsen
Gezondheidszorg – antibioticagebruik
Gezondheidszorg – kinesisten
Gezondheidszorg – klinische biologie
Gezondheidszorg – gemiddelde kostprijs per rechthebbende
Gezondheidszorg – ligdag bij bevallingen
Gezondheidszorg – uitgaven RIZIV
Gezondheidszorg – Uitgave medische beeldvorming, in euro per inwoner (2001)
Gezondheidszorg – splitsing en advies huisartsen
Giro
Grootstedenbeleid

H.

Hulde aan Vlamingen door Wallonië

I.

Invaliden

Inkomens – soorten inkomens die jongeren ontvangen in Wallonië en Vlaanderen (in %)

J.

Jeugdsanctierecht

Jongeren – kloof ook tussen jongeren

Justitie – aantal politieagenten

Justitie – aantal rechters

Justitie – aantal vonnissen

Justitie – aantal parketmagistraten

Justitie – aantal boetes

Justitie – snelle Vlaamse rechters

Justitie – cassatie

Justitie – eentalig

Justitie – Raad van State

Justitie – rechtspraak

Justitie – vervroegde vrijlatingen

Justitie – seponeringen (III)

K.

Kabinetten

Kinderbijslag

Kinderbijslag – uitkeringen voor universitair

L.

Lambermont – onderwijsfinanciering

Lambermont - Buitenlandse Handel en Landbouw

Lambermont – Landbouw

Loonwig

Loonverschil – Vlaamse en Waalse vrouw

Loonverschil – Vlaamse en Waalse leraar

Lotto (III)

Luchtverkeer

M.

Militaire school naar Wallonië
Mobiliteit – flitspalen (II)
Mobiliteit – verkeersboetefonds

N.

Nationale solidariteitsbijdrage nadert 1 miljard euro
Nederlands
Nucleaire sector
NIRAS
NMBS – algemeen
NMBS - investeringen
NMBS – treinkilometers
NMBS – kaderpersoneel
NMBS
NMBS – HST
NMBS – personeel
NMBS – verdeelsleutel (III)
NMBS – investeringen
NBMS – terrorisme

O.

Onderwijs – verloning (2)
Onderwijs – faciliteiten
Onderwijs – studie OESO
Onderwijs – studie PISA
Onderwijs – financiering van gemeenschappen en gewesten
Opleidingsniveau 2004
Opleiding – geen diploma secundair onderwijs 18-24 jarigen
Opleiding – participatiegraad van volwassenen
Overheid – in- en outputefficiëntie van 23 OESO-landen

P.

Pariteit
Pariteit - onbestaande

Politiehervorming (5)

Postpersoneel – Vlaanderen heeft minder post- en politiepersoneel dan Wallonië

Primair inkomen – evolutie en bijdrage tot de inkomsten uit de personenbelasting

Provinciale ambtenaren - aantal

Q.

R.

Reizen om te leren

Radiofrequenties

S.

Sabena – partnerschap

Sabena

Schuldafbouw

Sociale zekerheid – instandhouden

Sociale zekerheid – geregionaliseerde verrichtingen

Spoorwegen

T.

Taal

Tijdskrediet

Transfers (III)

U.

V.

Vennootschapsbelasting – Waals herstel onbestaande

Vennootschapsbelasting – niet-aftrekbaarheid milieuheffingen

Verkeersboetes

Verkeersboetes – defecte fietslichten

Verkeersboetes – scheiding der geesten

Verkeersboetes – nieuwe verkeerswet

Verkeersboetes – flitspalen bij

Verkeersboetes – massale transfer
Verkeer – opnieuw Vlaams geld naar Wallonië
Verkeersslachtoffers
Verkiezingen 2003
Verkiezingen 2003
Verkiezingen 2004 – procenten van de uitgebrachte stemmen regionale verkiezingen
Verkiezingen – ondervertegenwoordiging van Vlaanderen
Vliegtuigen (II)
Vreemdelingen aantal

W.

Waterzuivering
Wapenhandel – FN
Welvaart
Welvaarts kloof
Werkloosheid – regionale verschillen
Werkloosheid – controle (II)
Werkloosheid
Werkloosheid – transfer bijna verviervoudigd
Werkloosheidsgraad en werkgelegenheidsgraad 2003
Werkloosheid – langdurige werklozen
Werkloosheid in Vlaanderen en Wallonië

X.

Y.

Z.

Ziekteverzuim (III)
Ziektezorg - gehandicapten
Zorgverzekering

Het alfabet van de Communautaire scheeftrekkingen

Inleiding

Er is al heel wat gezegd en geschreven over de beruchte miljardentransfers in de sociale zekerheid. Nadat ook vooraanstaande Waalse professoren en sommige politici erop gewezen hebben dat die immense jaarlijkse geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië geen enkele bijdrage geleverd heeft tot een heropleving van de Waalse economie, lijkt dat oude taboe eindelijk gedeeltelijk van de baan. Niet helemaal van de baan, moet men vrezen, als men bemerkt hoe een topfiguur als Herman De Bode (McKinsey) geofferd werd op het altaar van de Belgische compromispolitiek toen de denkgroep *In De Warande* zijn nu reeds befaamde *Manifest voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa* (*) publiceerde.

De bewuste miljardentransfers springen ongetwijfeld het meest in het oog, maar bij nader inzien zijn ze slechts het spreekwoordelijke topje van de ijsberg. Vlaanderen wordt binnen België dag in, dag uit bestolen. En het gaat niet alleen over geld – veel geld – maar ook over jobs.

In dit dossier lichten wij een tipje van de sluier van de Waals-Belgische georganiseerde hold-up op Vlaanderen. Dat doen we aan de hand van harde cijfers. Het gaat daarbij om de beschikbare cijfers die – helaas – niet altijd even recent zijn, maar die wel een duidelijk beeld geven van de scheeftrekkingen in dit land. De gebruikte bronnen zijn, naast *Doorbraak* en *Journal* en het reeds vermelde *Manifest*, de verschillende publicaties van de nationale pers, alsmede websteaks van de verschillende federale en deelstaatinstellingen.

Volgens de grondwet zijn alle Belgen gelijk voor de wet. Dat is de theorie. Maar in de praktijk lijken Walen en Franstaligen vaak net iets gelijker...

Veel leesplezier.

(*) Denkgroep “In de Warande”, *Manifest voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa*, november 2005, 252 pag., Uitgever: “In de Warande”, Zinnerstraat 1, 1000 Brussel

A.

Advocatenkantoor Uyttendaele. Eigen familie eerst. Destijds bracht *Knack* het verhaal van de Waalse en Franstalige ministeriële kabinetten die haast routinematig al hun juridische dossiers doorschuiven naar één advocaat, Marc Uyttendaele, echtgenoot van vice-premier Laurette Onkelinkx (PS). Door middel van parlementaire vragen kon men nu te weten komen dat ook de socialistische ministers van het Brusselse gewest de erelonen voor juridische adviezen grotendeels storten op de rekening van het advocatenkantoor Uyttendaele, dat aan deze Waalse, Franstalige en Brusselse opdrachten een fortuin verdient. (*Journal*, nr. 449, 7 juli 2005, pag. 3576)

Alcoholcontroles. De politie houdt in de eindejaarsperiode dubbel zoveel alcoholcontroles in Vlaanderen als in Wallonië. Dat blijkt uit cijfers van Binnenlandse Zaken, die geciteerd werden in *Het Laatste Nieuws* van 27 december 2005. Tijdens de Bob-campagne 2004-2005 gebeurden er in Vlaanderen 40.000 alcoholcontroles meer dan in Wallonië.

Het Vlaams Belang is uiteraard niet gekant tegen controles die de verkeersveiligheid verhogen, maar laakt deze zoveelste communautaire scheeftrekking: Vlaanderen betaalt het leeuwendeel van de boetes, maar Wallonië krijgt het meeste geld uit het boetefonds.

Ambtenaren. Ambtenaren van de deelstaten verdienen meer dan de federale, maar vooral: het Waalse gewest betaalt beter dan de Vlaamse Gemeenschap.

	Waalse Gewest	Vlaanderen
Federaal directeur (anc.9j.)	1.572.875 frank	1.425.000 frank
Bestuurschef (niv.2)	966.415 frank	850.000 frank

Ook voor niveau 3 geldt dat het Waals Gewest 20,37% meer betaalt dan de federale overheid. (cijfers Vlaams Verbond voor Overheidspersoneel, gecit. in Nieuw Klimaat, nr. 284)

Ambtenaren - nog een transfer. Bij de Belgische overheid werken 61.184 mensen met het statuut van ambtenaar. Hiervan zijn 54% Nederlandstalig en 46% Franstalig. Vergeleken met de bevolkingscijfers krijgen de Nederlandstaligen bij de overheid dus ongeveer 3.000 banen te weinig en de Franstaligen 3.000 banen te veel. Wie wil, kan berekenen hoeveel deze transfer van welvaart per jaar aan de Franstaligen opbrengt. Voor een deel is deze transfer mogelijk geworden, doordat in strijd met de wet in vrijwel alle ministeries de taalkaders die voorzien waren, nooit werden ingevoerd of “in onbruik zijn geraakt”. Dit betekent dat bij het verrichten van benoemingen niet meer gekeken wordt naar het taalstatuut van de kandidaten, met de huidige scheeftrekking tot gevolg. In de praktijk benoemen Franstalige ministers zoveel mogelijk Franstaligen, terwijl Vlaamse ministers andere criteria aanleggen. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht klaagt al sinds jaren vergeefs de onwettigheid (ontbreken of niet toepassen van taalkaders) aan. (*Journal*, 27 oktober 2005)

Arbeidsmarkt in België – eigenlijk twee arbeidsmarkten. Dat een verlaging van de loonkosten in Vlaanderen veel meer jobs creëert dan in Wallonië, illustreert nog maar eens dat de Vlaamse en Waalse arbeidsmarkt grondig verschillen. Uit een studie van Joep Konings, in opdracht van de VKWdenktank Metena, blijkt nu dat ‘loononderhandelingen op nationaal niveau totaal onzinnig’ zijn.

Kort samengevat: als de loonkosten worden verlaagd met 10% in Vlaanderen, neemt de werkgelegenheid toe met 3,1% of 46.000 arbeidsplaatsen. In Wallonië betekent een gelijke verlaging van de loonkosten slechts een stijging van de werkgelegenheid met 1,5%. Er is dus ‘geen Belgische arbeidsmarkt’, concludeert journalist Daan Killemaes. (*Trends*, 10 maart 2005)

B.

BBP per inwoner van de EU-15 (voorafgaand aan de uitbreiding) – cijfers 2002

1. Luxemburg	45.026 euro
2. Ierland	28.089
3. Oostenrijk	25.968
4. Denemarken	25.936
5. Nederland	25.847
6. Verenigd Koninkrijk	24.945
7. België	24.717
- Brussel	- 49.645 (1)
- Vlaanderen	- 24.478
- Wallonië	- 17.842
8. Zweden	24.304
9. Finland	24.090
10. Frankrijk	23.915
11. Italië	23.083
12. Duitsland	23.012
13. Spanje	20.025
14. Griekenland	16.426
15. Portugal	16.246
EU-15	23.287
EU-25	21.170

(1) De relatieve inkomenspositie van de Brusselaars ging er sterk op achteruit. In 1970 lagen die Brusselse inkomens, gemeten naar de opbrengsten in de personenbelasting, nog 60% boven het nationaal gemiddelde. Het is vandaag nog goed voor 11,2% van het primair inkomen, dat is wat de inwoners van Brussel vergaren uit arbeid en vermogen.

Bron: *Eurostat, News Release 47/2005*, 7 april 2005

Bedrijfswagens – extra last heeft communautair gehalte

De extra last op bedrijfswagens heeft een hoog communautair gehalte: 70% van de geviseerde bedrijfswagens rijdt immers in Vlaanderen rond. *Trends* (14.10.2006) merkte op dat deze maatregel niet alleen communautair gekleurd is, maar tevens een lastenverhoging, wat ook Karel De Gucht beweert. De maatregel zou ingefluisterd zijn door vice-premier Laurette Onkelinx (PS).

Belastingen – aangifte. Voor uit Wallonië afkomstige Belgische ministers zijn blijkbaar alle middelen goed om hun volksgenoten te bevoordelen. Zo heeft minister Reynders van Financiën de Walen enkele weken langer gegeven dan de Vlamingen om hun belastingaangifte in te dienen. In Wallonië werden de belastingformulieren namelijk vijf weken voor die in Vlaanderen door de post rondgedragen. Hierdoor riskeren meer Vlamingen dan Walen een boete wegens laattijdige aangifte. (*Journal*, nr. 447, 9 juni 2005, pag. 3560)

Belastingen – gemeenten. De Vlaamse gemeenten moeten ongeveer 10% meer belastingen (46,7% belastingen) heffen dan de Waalse (38,8% belastingen) om rond te komen, omdat de Waalse 10% meer subsidies krijgen dan de Vlaamse (27,9% tegen 17,4%). Daarenboven heeft Wallonië steevast een tekort en draagt zodoende helemaal niet bij tot de sanering van de Belgische staatsfinanciën. (studie van Dexia, geciteerd in Gazet van Antwerpen, 29.01.2002)

Belastingen – subsidies. De inkomsten van de Waalse gemeenten bedroegen in 2000 1.077 euro per persoon tegen slechts 1.008 euro voor de Vlaamse gemeenten. (Gazet van Antwerpen, 29.01.2002)

Bouwmisdrijven – communautair dossier. Vlaanderen en Wallonië groeien tegen een heel snel ritme totaal uit elkaar. Vlaanderen en Wallonië kijken bvb. totaal verschillend aan tegen bouwmisdrijven.

Uit gegevens van het College van procureurs-generaal blijkt namelijk dat op een tijdspanne van tweeënhalf jaar, tussen 1 januari 2003 en 30 juni 2005 18.092 dossiers over bouwmisdrijven in België werden opgesteld. Daarvan zijn er 13.512 Vlaamse, slechts 4.059 Waalse en 521 Brusselse misdrijven tegen de bouwreglementering. Of in procenten: Vlaanderen 75%, Wallonië 22% en Brussel 3%.

“Het parket van Brugge, meldt *Het Laatste Nieuws* (23.01.2006), behandelt gemiddeld 103 dossiers over bouwmisdrijven per maand. In Charleroi zijn dat er 98, maar dan wel over een periode van tweeënhalf jaar.”!

Niet alleen het vervolgingsbeleid is strenger in Vlaanderen, ook het aantal zaken die geseponeerd worden, verschilt van gemeenschap tot gemeenschap. Wordt in Vlaanderen 1 op 3 van de aangespannen zaken geseponeerd, dan is dit in Wallonië 2 op 3.

Het wordt vervelend om in herhaling te vallen, maar elk maatschappelijk fenomeen wordt in de twee gemeenschappen op een verschillende manier geïnterpreteerd, vervolgd en bestraft. *Het Laatste Nieuws*: “De Walen zijn verdraagzamer”, waarmee de krant bedoelt dat de Walen minder de neiging hebben om bouwmisdrijven aan te geven. Men zou evengoed kunnen zeggen dat de Walen minder interesse hebben voor de rechtsstaat dan de Vlamingen, of dat de grijze zone voor de Walen een stuk groter is dan voor de Vlamingen. Zij zien meer door de vingers.

Wallonië vervolgt minder hard, er wordt meer geseponeerd, maar Wallonië heeft ook soepeler regels voor ruimtelijke ordening. Vlaanderen heeft zijn wetgeving de afgelopen jaren verstrakt.

Brussel – DHL-dossier – aantal leden rond de tafel. Brussel heeft zich met steun van het Vlaams Parlement ontwikkeld tot een feitelijk volwaardig derde gewest, dit in weerwil van het verzet uit de Vlaamse Beweging tegen een gewestvorming met drie. Tijdens de besprekingen over het DHL-dossier zaten derhalve 17 ministers rond de tafel, 9 Franstaligen en 8 Vlamingen. Terwijl de Franstalige minister-president van Brussel er regelmatig op wees dat DHL op Zaventem gevestigd was en dat Zaventem een “Vlaamse” zorg was.

BTW. Doordat in 1999 geen overeenstemming werd bereikt over een objectieve verdeelsleutel (werkelijk aantal leerlingen) bleven de oude vaste percentages – 57,55% voor de Vlaamse gemeenschap en 42,45% voor de Franse gemeenschap – gehandhaafd voor de verdeling van de Btw-ontvangsten. Het gevolg hiervan was een inkomenstransfer van bijna 570 miljoen EUR ten

nadele van Vlaanderen. Vanaf 2000 worden de Btw-ontvangsten verdeeld op basis van het aantal leerlingen tussen 6 en 17 jaar. Door het gebruik van de nieuwe verdeelsleutel – 57,06% voor de Vlaamse gemeenschap en 42,94% voor de Franse gemeenschap, zal deze transfer dit jaar met ongeveer 40 miljoen EUR toenemen. (KBC, brochure ‘De kostprijs van België’)

BTW (II). In oktober 1996 slaagde toenmalig CVP-Kamerfractie leider Paul Tant erin om de regering-Dehaene zover te krijgen dat ze de btw-tarieven op snijbloemen verlaagde van 21 naar 6 procent. Pas achteraf wordt duidelijk wat de Franstaligen hiervoor in de plaats eisten: Wallonië zou vanuit de kredieten voor wetenschapsbeleid ruime steun krijgen voor deelname van zijn luchtvaartindustrie aan de bouw van een nieuwe generatie Airbus-burgervliegtuigen. Er komt prefinanciering voor iets meer dan 2 miljard frank (ministerieel besluit van 24.07.1998). De verdeelsleutel is opmerkelijk: van dat bedrag gaat 55 procent naar Wallonië, 25 procent naar Brussel en 20 procent naar Vlaanderen. (*De Standaard*, 27.11.2000)

Buitenlandse Handel – Vlaanderen versus Wallonië.

Cijfers van eerste kwartaal 2004

Uitvoer:

	2004	Tegenover 2003
Vlaanderen	81,2%	+5,9%
Wallonië	14,5%	-0,7%

Invoer:

	2004	Tegenover 2003
Vlaanderen	80,2%	+6,3%
Wallonië	11,6%	-4,4%

(Bronnen: INR – NBB, De Tijd)

Bruto Toegevoegde Waarde – Gemiddelde jaarlijkse groei van de bruto toegevoegde waarde in vaste prijzen (in %).

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Totale economie			
1955-1973	5	3,2	3,7
1974-1981	2,2	1,7	0,7
1982-1989	2,9	1,5	1,2
1990-1997	2	1,3	0,8
1998-2003	2	1,6	2
1955-2003	3,3	2,1	2,1
Industrie			
1955-1973	5,5	3,2	2,5
1974-1981	2	0,5	-1,4
1982-1989	4	0,8	-0,3
1990-1997	1,8	0,3	-0,7
1998-2003	-0,6	-0,6	-0,9
1955-2003	3,3	1,4	0,4
Diensten			
1955-1973	4,4	3,6	4,1
1974-1981	2,4	2,3	1,3
1982-1989	2,4	1,8	1,7
1990-1997	2,1	1,7	1
1998-2003	2,6	2	2
1955-2003	3,2	2,6	2,5

Bron: INR, eigen berekeningen van Denkgroep 'In de Warande'

Beroepsziekten. Verdeling van bedrag van de vergoedingen voor beroepsziekten in 1997 volgens woonplaats van uitkeringsgerechtigden

		Aan uitkeringsgerechtigden voor blijvende arbeidsongeschiktheid	Aan rechthebbenden ingevolge overlijden van betrokkene
	Bevolking	Bedrag: ongeveer 203,6 miljoen euro	Bedrag: ongeveer 46,2 miljoen euro
Vlaamse Gewest	63,9%	40,6%	33,9%
Waalse Gewest	36,1%	59,4%	66,1%

(Dossier Vlaamse Sociale Zekerheid, Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid, november 2002)

C.

Cultuur – Kunstenfestival. Het 'KunstenFESTIVALdesArts' wil in Brussel de artistieke samenwerking tussen Nederlandstaligen en Franstaligen bevorderen. Vooral de Vlamingen zorgen echter voor de geldelijke steun (toelage van 1.060.000 euro). De Franse Gemeenschap betoelaagt het project ten belope van 395.000 euro. (De Morgen, 15.03.2004)

D.

Defensie – kazernes. In het kader van de legerhervorming sluit minister Flahaut (PS) 19 legerkazernes. 13 daarvan liggen in Vlaanderen. (09.2001)

Defensie – legertop. De Vlaamse luitenant-generaal Hedwig Van Remoortel vertrekt naar de NAVO; hierdoor wordt de Belgische legertop haast volledig Franstalig. Bijna alle topgeneraals behoren tot de kring van vertrouwelijke figuren van minister Flahaut (PS). (De Tijd, 13.03.2004)

Defensie – aankoop pantservoertuigen. In *Knack* (25.01.2006) verschijnt een eerste artikel waaruit blijkt dat de Inspectie van Financiën vorig jaar een negatief advies uitbracht over de aankoop van lichte pantservoertuigen (met een 90-millimeterkanon) omdat die het dubbele zouden kosten van vergelijkbare modellen. Maar, schrijft het magazine, “het leek een middel om bepaalde onderaannemers in Wallonië een gunst te doen.” Het gaat dan over bedrijven als Cockerill Maintenance et Ingénierie te Luik en Mécar met thuisbasis Nijvel (de thuishaven van Flahaut). Opmerkelijk is verder dat geen enkel NAVO-bondgenoot voor dit model gekozen heeft en ook de manier waarop Flahaut erin geslaagd is alle concurrenten uit te schakelen.

Fientje Moerman, Vlaams minister van Economie, zal, zo meldt *De Tijd* (25.01.2006) haar beste beentje voorzetten om in het dossier van de A400M-Airbussen meer compensatie voor Vlaanderen los te krijgen (op deze webstek werd daarover bericht op 8.12.2005). Blijkens de gegevens krijgt Vlaanderen slechts 28% van de contracten voor het onderhoud van het cargovliegtuig, Wallonië de rest.

Het dagblad laat ons echter niet veel illusies: “Voor de basisconstructie en de uitrusting is echter al 95% van de contracten toegewezen, zodat er niet veel meer te rapen valt.”

En dan komt het: “Er wordt met een beschuldigende vinger gewezen naar de federale minister van Defensie André Flahaut (PS). Hij moet dossiers van geïnteresseerde bedrijven officieel aan Airbus bezorgen en zou dat met enkele Vlaamse dossiers niet hebben gedaan.” Oeps, vergeten....

Defensie. Minister van Defensie Flahaut is het Waalse bedrijfsleven ter wille: hij wil van de regering groen licht krijgen om voor 5,56 miljoen euro 64 houwitsers en 24 commandopantsers te laten moderniseren bij het Luxemburgse bedrijf EMI. Dat bedrijf zou daarmee gered worden. Tegen het negatieve advies in van de Inspectie van Financiën zegt Flahaut dat de modernisering nodig is om “meer kans te hebben op een eventuele wederverkoop.” (*Gazet van Antwerpen*, 30.12.2003)

De Post – productiviteit (I). In een besloten zitting van de commissie Overheidsbedrijven geeft ex-topman Frans Rombouts toe dat de productiviteit in Vlaanderen maar liefst 35 procent hoger ligt dan in Wallonië. Wallonië heeft dus een pak meer werknemers nodig om hetzelfde werk te doen als in Vlaanderen. De Vlaamse postbeambte werkt een derde harder dan zijn Waalse collega. (*Gazet van Antwerpen*, 01.07.2002)

De Post – productiviteit (II). “In sommige kantoren in Wallonië is 40% meer personeel om hetzelfde werk te doen. Er zijn daar bedrijfsrestaurants waar 5 koks 4 maaltijden bereiden.” (Frans Rombouts in Het Laatste Nieuws, 16.06.2002)

De Post – productiviteit (III). De gemiddelde Waalse postbode is bijna vijf weken per jaar ziek. Zijn Vlaamse collega iets minder dan drie weken. Het ziekteverzuim in Wallonië ligt dus abnormaal hoog en is in de vier onderzochte jaren (2000-2003) nog gestegen van 20 tot 23 werkdagen, terwijl het in Vlaanderen stabiel bleef op iets minder dan 15 werkdagen. (Gazet van Antwerpen, 27.01.2004)

De Post – werknemers. Terwijl het land een verhouding van Nederlandstaligen/Franstaligen van 60/40 kent, werken er bij De Post slechts 56% Vlamingen (25.882) en 44% Franstaligen (20.049). Bij het kaderpersoneel is de situatie nog nadeliger voor de Vlamingen; zij halen een aandeel van nog slechts 53% (497 op een totaal aantal kaderleden van 930). (Gazet van Antwerpen, 01.07.2002)

De Post – werknemers. Wallonië telt per 100.000 inwoners 42% meer postbeambten dan Vlaanderen. Dat telt 11 postkantoren per 100.000 inwoners. In Wallonië zijn dat er 17. (Doorbraak van april 2004)

De Post – verloning. De Vlaamse postbeambte verdient evenveel als zijn Waalse collega, maar neemt minder vrije dagen op (de Vlaamse postbeambte heeft nog 22,5 vrije dagen op te nemen; de Waalse gemiddelde 21,5 dagen) en is ondervertegenwoordigd in het hele bedrijf De Post. (Gazet van Antwerpen, 01.07.2002)

E.

Europese steun. Ongeveer twee derden van het Europees geld dat voor België bestemd was, vloeide in 1996 naar Wallonië. (Europese Commissie, Financing of the EU's budget, april 2001)

Export in Vlaanderen en Wallonië - 2005.

De Tijd (01.02.2006) meldt dat de Waalse uitvoer in de eerste 9 maanden van 2005 met 13,5% steeg tegenover dezelfde periode in 2004. De Vlaamse export groeide slechts met 9,7%, maar hij vertegenwoordigde nog steeds 80,6% van de Belgische uitvoer. Dat blijkt uit cijfers van het Instituut voor de Nationale Rekeningen. De Vlaamse invoer steeg met liefst 15,8%, terwijl de Waalse import maar met 6,4% toenam. De forse stijging van de Vlaamse invoer is vooral toe te schrijven aan de stijging van de olieprijs en een wijziging van de berekeningsmethode. Aardolie komt bijna uitsluitend via de Vlaamse zeehavens België binnen.

Economie – banenplan. Het Rosetta-banenplan – verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 27 januari 2000 - van Laurette Onkelinx is vooral op Waalse leest geschoeid. Volgens het plan moeten ondernemingen eerst schoolverlaters jonger dan 25 jaar en langer dan 6 maanden werkloos aanwerven. Een doelgroep die slechtst voor 12% in Vlaanderen zit en voor 88% in Wallonië. De Vlaamse belastingbetaler betaalt voor 65%, maar kan maar op 15% van de middelen rekenen. (volgens Doorbraak, 01.2000)

Economie – tewerkstelling bij de overheid en privé-sector						
	Vlaanderen		Wallonië		Brussel	
	Aantal	%	Aantal	%	Aantal	%
Openbare	488.495	25,5	338.150	39,1	220.250	38,3
diensten en						

onderwijs

Privé-sector 1.426.390 74,5 527.727 60,9 355.242 61,7

Totaal 1.914.885 100 865.877 100 575.492 100

(Bron: *De Standaard*, 10.02.2005)

Economie – begroting. Vlaanderen haalde in de periode 1995-2003 op zijn begroting een gecumuleerd overschot van 4,3 miljard euro – 4,1 miljard euro meer dan beoogd! – en droeg zo versneld bij tot de afbouw van de Belgische overheidsschuld. In dezelfde periode ging Wallonië (de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest) 153,6 miljoen euro dieper in het rood dan toegelaten. (Bron: Hoge Raad van Financiën)

Elektriciteit – duurder in Vlaanderen. De energiefacturen stijgen in Vlaanderen met 10%. Alleen in Vlaanderen, niet in Wallonië. Door de liberalisering van de energiesector dreigen de gemeenten inkomsten te verliezen. Daarom werd een bijkomende heffing van 10% ingevoerd, door België, waarvan de opbrengst terugvloeit naar de gemeenten. Maar de gewesten Wallonië en Brussel vinden het sociaal en economisch niet kunnen dat hun inwoners met een hogere elektriciteitsfactuur opgezadeld worden voor wat eigenlijk maar een structurele overheidsmaatregel is. Daarom nemen zij de meerkost voor hun rekening. Niet zo de Vlaamse regering. Het gaat in totaal om 172 miljoen euro.

Europese Unie – 26. Rangorde van de landen inzake omvang, bevolking, BBP en werkgelegenheid

	Oppervlakte	Bevolking	Werkgelegenheid	BBP	BBP per hoofd	Uitvoer
Vlaanderen	23	14	15	12	4	6
Wallonië	22	20	20	18	14	17
Tsjechië	13	10	9	16	20	14
Denemarken	19	15	14	10	3	11
Duitsland	4	1	1	1	11	1
Estland	18	23	23	25	24	23
Griekenland	9	8	13	11	16	20
Spanje	2	5	5	5	13	7
Frankrijk	1	2	3	3	9	2
Ierland	14	18	18	14	2	10
Italië	7	4	4	4	12	5
Cyprus	24	24	24	23	15	26
Letland	16	21	21	24	26	22
Litouwen	15	19	19	22	23	24
Luxemburg	25	25	25	21	1	19
Hongarije	10	11	12	17	21	15
Malta	26	26	26	26	18	25
Nederland	20	7	7	6	7	4
Oostenrijk	12	13	11	8	5	9
Polen	5	6	6	9	25	12
Portugal	11	9	8	15	19	16
Slovenië	21	22	22	20	17	21
Slowakije	17	16	17	19	22	18
Finland	6	17	16	13	10	13
Zweden	3	12	10	7	8	8
Verenigd Koninkrijk	8	3	2	2	6	3

Bron: Eurostat (2003)

Export in Vlaanderen en Wallonië. Vlaamse uitvoer stijgt, terwijl Waalse export daalt, weet *De Tijd* op 05.08.2004 te melden. En wel verduidelijkt met de volgende tabel: Geeft de cijfers van de buitenlandse handel per gewest, uitgedrukt in miljarden euro.

Uitvoer 1ste kwartaal

	2003	2004
Vlaanderen	36,70	38,85
Wallonië	6,98	6,94
Brussel	1,66	2,08
België	45,34	47,87

Invoer 1ste kwartaal

	2003	2004
Vlaanderen	34,68	36,88
Wallonië	5,59	5,34
Brussel	3,77	3,77
België	44,04	45,99

F.

Faciliteiten – Vlaanderen betaalt 8 miljoen euro voor Franstalige leerlingen

Vlaanderen blijft fors investeren in het onderwijs aan Franstalige kinderen in faciliteitengemeenten. Jaarlijks kost dat onderwijs meer dan 8 miljoen euro. Zo drukt de *Gazet van Antwerpen* (24.11.2004) de volgende berekening af:

	Leerlingen in Nederlandstalig onderwijs	Leerlingen in Franstalig onderwijs	Weddesubsidie voor Franstalige scholen (in euro)
Drogenbos	221	179	498.412
Kraainem	261	292	750.506
Linkebeek	224	237	586.494
Sint-Genesius-Rode	1.086	737	1.836.139
Wemmel	867	579	1.246.220
Wezembeek-Oppem	600	797	1.889.516
Ronse	2.392	167	468.134

F1 – Francorchampswet – uitzondering op de tabakswet als communautaire scheefftrekking met zware financiële gevolgen.

Het verhaal begint met de Brit Bernie Ecclestone, die jarenlang de grote promotor van de race was. Zijn firma organiseerde alles en streek ook de winsten op. Door het verbod op tabaksreclame in 2003 waren er dat jaar geen wedstrijden. Maar niet getreurd: in de Francorchampswet werd prompt, en alleen voor Wallonië, in een uitzondering voorzien en werd het verbod uitgesteld. Het jaar erna wilde Ecclestone wel terugkeren, maar wenste hij niet meer op te draaien voor de organisatie. Happart liet van zich horen en riep uit dat men er dan maar – met Waalse hulp – de Waalse Grote Prijs zou van maken. Een intercommunale leidde, voor een schamele vergoeding aan Ecclestone van 14 miljoen euro, het circuit en de organisatie zelf werd uitbesteed aan ene Didier Defourny en zijn firma DDGP. Deze laatste deed het dan weer minder goed dan verwacht. Vorige week werd door de Rechtbank van Koophandel van Luik het faillissement uitgesproken. Daarmee zit het Waalse gewest met een dubbel probleem: zij blijft enerzijds garant staan voor de 14 miljoen vergoeding voor Ecclestone. “Dat bedrag moet nu dus opgehoest, willen of niet” schrijft Marc Cornelissen in *Gazet Van Antwerpen*. En anderzijds dringen zich infrastructuurwerken op, want momenteel is de infrastructuur middeleeuws ten opzichte van de racetempels in het buitenland.

Ondertussen (Metro, 12.12.2005) was bekendgemaakt dat Jean-Marie Happart een contract met Ecclestone had ondertekend dat hij niet had gelezen, want de contracttaal was Engels. Niet alleen Happart was in de fout gegaan, ook andere ministers schoven elkaar gedurende dagen de hete aardappel door: Kubla, Daerden, Happart, Van Cauwenberghe, enz. Ook privé-personen zouden aardig in de potten gegravid hebben: de firma van organisator Defourny ging failliet,

maar bleek zijn zaakvoerder wel ‘royaal’ te hebben betaald. De promotiemaatschappij, die het lobbywerk bij de Waalse regering ging verzorgen, eiste een commissie van 250.000 euro. ‘Toevallig’ bleek de zaakvoerder van die vennootschap een goede vriend van Happart te zijn...

Van Cauwenberghe (PS) stelt dan weer (*De Standaard*, 15.12.2005) dat de socialisten geen schuld treft, want dat niet zij, maar de liberalen de GP in Wallonië wilden houden. De krant kopt terecht: “Rondje zwartepieten over Francorchamps”.

Duidelijk is in elk geval dat Wallonië hier een forse sanctie boven het hoofd hangt, die in het slechtste geval kan oplopen tot 17 miljoen euro per jaar, tot ten laatste 2015.

De gevestigde en betrokken Waalse politieke partijen konden een parlementaire onderzoekscommissie in het Waals Parlement tegenhouden, maar Di Rupo moest wel akkoord gaan met een hoorzitting: reeds op 13 december schreven wij in een actueel bericht dat dit eigenlijk een maat voor niets dreigde te worden, de Waalse politiek enigszins kennende. Van sommige kanten werd ons dan “negativisme” verweten.

Ondertussen weten we al meer. Zo lezen we in de Franstalige versie van *Metro* (21.12.2005) dat Di Rupo de conclusies als volgt verwoordt: “Iedereen heeft te goeder trouw gehandeld. Iedereen heeft zo hard gewerkt om de snelheidswedstrijden in Wallonië te houden en was zo enthousiast. Het woord “vergissing” is veel te zwaar.” Geen ontslagen van ministers die in de fout zijn gegaan of de contractvoorwaarden niet eens gelezen hebben, want, zo zegt de Waalse minister-president, “het gaat om een evoluerend dossier.” Benieuwd of we de laatste “evolutie” al hebben gehad, want in *Het Nieuwsblad* (21.12.2005) lezen we dat Bernie Ecclestone voor de organisatie van de wedstrijden in Francorchamps jaarlijks meer dan 6 miljoen euro wil krijgen, een bedrag dat geïndexeerd moet worden en dat tot minstens 2015 moet verzekerd zijn. Wallonië wil niet verder gaan dan 6 miljoen euro en een maximum van 3 jaar.

Frieten. Op 4 september 2005 richt de overheid in Brussel een mossel- en frietfeest in ter herdenking van het 175-jarige bestaan van België. De mosselen komen vanzelfsprekend uit Zeeland, en de 5 ton aardappelen uit...Canada. Dit gebeurt om uit onverdeeldheid te treden. De Waalse regering had namelijk geëist dat meer dan de helft van de aardappelen uit Wallonië zou komen, wat door de in hoofdzaak Vlaamse inrichters van het festijn niet werd aanvaard, waarop men het erover eens werd om een beroep te doen op het aardappelenland Canada.

Tranfers vervat in de financiën van de federale overheid

1. Federale ontvangsten

		Bedragen (in miljard euro)			Aandelen (in %)	
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Regionale toewijzing						
1990	12,5	5,3	2,5	61,5	26,2	12,4
1995	16,3	6,7	2,8	63,1	26,1	10,9

1997	16,7	6,7	2,9	63,5	25,6	11,0
2000	20,1	8,1	3,5	63,5	25,6	11,0
2001	20,2	7,9	3,6	63,7	25,0	11,2
2002	21,3	8,4	3,5	64,2	25,2	10,7
2003	23,8	9,4	3,8	64,3	25,3	10,3

2. Federale uitgaven

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1990	9,1	4,6	2,1	57,8	29,1	13,1
1995	10,8	5,7	1,9	58,9	30,9	10,2
1997	11,3	6,2	1,8	58,6	32,0	9,4
2000	13,3	7,3	2,0	58,9	32,2	8,9
2001	13,7	7,6	2,1	58,5	32,4	9,0
2002	13,8	7,8	2,1	58,3	32,9	8,7
2003	14,8	8,3	2,2	58,4	32,9	8,8

3. Financiële transfers

					In % van het primair inkomen	
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1990	0,6	-0,5	-0,1	0,6	-1,0	-0,6
1995	0,8	-0,9	0,1	0,6	-1,6	0,5
1997	0,9	-1,3	0,3	0,7	-2,2	1,2
2000	1,0	-1,5	0,5	0,7	-2,4	1,8
2001	1,2	-1,7	0,5	0,8	-2,7	1,9
2002	1,4	-1,8	0,5	0,8	-2,7	1,9
2003	1,5	-1,9	0,4	1,0	-2,9	1,4

Bron: *Manifest voor een zelfstandig Vlaanderen in Europa*, Denkgroep "In de Warande"

Het betekent concreet dat via de federale begroting:

- elke Vlaming in 2003 250 euro overdroeg naar Wallonië en elke inwoner van Brussel 402 euro;
- elke inwoner van Wallonië gemiddeld 563 euro ontving (445 uit Vlaanderen en 118 uit Brussel).

Voor deze overdrachten zijn er 2 aanwijsbare oorzaken:

- van de federale lonen, pensioenen en sociale lasten gaat volgens een raming 39,9% naar Wallonië, wat 7,3%punten meer is dan het Waalse aandeel in de totale bevolking;
- Vlaanderen droeg in datzelfde jaar per inwoner 9,3% meer bij tot de federale overheidsontvangsten dan het landsgemiddelde. De laatste jaren bedroeg de Waalse bijdrage per inwoner steeds 15 tot 20% minder dan de gemiddelde bijdrage per inwoner.

De Brusselaars droegen in 2003 8,3% meer bij dan de gemiddelde Belg, ook al daalt die voorsprong van de Brusselaars al sinds 1990.

G.

Gehandicapten. Greta D'hondt (CD&V) is tot de vaststelling gekomen dat er, als men de toegekende subsidies mag geloven, in Wallonië véél meer gehandicapte kinderen zijn dan in Vlaanderen. Dat komt door de Waalse neiging om zoveel mogelijk van de staatsruif te eten. De wegens handicap verhoogde kinderbijslag wordt voor 45% toegekend aan Waalse kinderen (Wallonië telt nog geen 30% van de bevolking). Vlaanderen met zijn veel groter bevolkingscijfer ontvangt 40% van de bijkomende kinderbijslag voor gehandicapten. Mevrouw D'hondt raamt de transfer die hierdoor ontstaat op 25 miljoen euro.

Gezondheidszorg - uitgaven. Kost appendectomie Vlaanderen: 156.000 BEF. ; kost Wallonië 225.000 BEF.

Frequentie Vlaanderen: 146/100000 inwoners, frequentie Wallonië: 197/100000 inw.

Kosten preoperatieve op puntstelling voor een appendectomie: Vlaanderen 196 BEF , Wallonië 713 BEF.

Gezondheidszorg – merkwaardige verschillen in het consumptiepatroon en de kosten van de gezondheidszorgen:

1. Uit een studie van de Christelijke Mutualiteiten blijkt dat:

° de uitgaven per CM-lid in Wallonië in 2001 meer dan 15% hoger lagen dan de uitgaven per CM-lid in Vlaanderen voor:

Beeldvorming (radiologie)	+23,3%
Dringendheidshonoraria	+28,5%
Farma, publieke apotheken	+18,3%
Inwendige geneeskunde	+26,5%
Klinische biologie	+20,0%
Bevallingen	+23,7%

° de uitgaven per CM-lid in Vlaanderen meer dan 15% hoger lagen dan in Wallonië voor:

Thuisverpleging	+20,9%
Verpleegdagprijzen in psychiatrische verzorgingstehuizen	+39,5%
In Vlaanderen het percentage daghospitalisaties per provincie schommelt tussen 19 en 25% van het totaal aantal tegenover tussen 8 en 17% in Wallonië	

2. Het Inter-Mutualistisch Agentschap (IMA) onderzocht in 2002 het aantal preoperatieve testen voor 14 courante chirurgische ingrepen bij de laagrisicogroep van 16-49-jarigen in de ziekenhuizen. Met het gemiddelde voor België = 100 waren de regionale “prestaties” als volgt:

	Aantal geteste patiënten	Aantal testen per patiënt
Vlaanderen	82	92
Wallonië	123	106
Brussel	135	105

De 24 duurste ziekenhuizen lagen dan ook alle in Brussel en Wallonië, de 35 goedkoopste alle in Vlaanderen.

3. Voorschrijfgedrag inzake medische beeldvorming (radiologie)

Cijfers 2001

	Gemiddeld aantal EUR per inwoner	Index (Belgisch gemiddelde = 100)
Namen	22,60	145
Luik	21,01	135
Henegouwen	20,00	128
Waals-Brabant	19,00	122
Luxemburg	18,77	120
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	16,95	108
België	15,60	100
Limburg	13,56	87
Oost-Vlaanderen	13,16	84
Antwerpen	13,02	83
Vlaams-Brabant	12,66	81
West-Vlaanderen	10,83	69

Gezondheidszorg. Volgens cijfers van de administratie van de ziekteverzekering heeft een Henegouwse arts dubbel zoveel radiologie en scanners nodig om een diagnose te stellen als zijn West-Vlaamse collega vijf kilometer verder. In alle Franstalige provincies gebruiken artsen meer medische beeldvorming dan het nationale gemiddelde, in alle Vlaamse minder; en in alle Franstalige provincies en in Brussel stijgen de uitgaven, terwijl ze in haast alle Vlaamse provincies dalen. (*De Standaard*, 12.09.2003)

Gezondheidszorg – artsendichtheid.

	Huisartsen		Specialisten		Huisartsen + specialisten	
	aantal per 100.00 inw.	Bij VL = 100	aantal per 100.000 inw.	Bij VL = 100	aantal per 100.000 inw.	Bij VL = 100
Vlaanderen	168	100	194	100	362	100
Wallonië	196	117	217	112	413	114

Brussel	297	177	395	204	690	190
----------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

(Bron: VRIND. Meest recente gegevens op 29.02.2004, Nieuwsbrief Vlaams Geneeskundigenverbond, mei-juni 2004)

Gezondheidszorg – artsendichtheid:

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Artsen			
- aantal	21.949	14.050	5.957
- per 100.000	365	416	596
- Vlaanderen = 100	100	114	163
Specialisten			
- aantal	10.400	6.682	3.094
- per 100.000	173	198	309
- Vlaanderen = 100	100	114	179

Bron: FOD Volksgezondheid

Gezondheidszorg – ingangsexamen. Begin juli 2005 trok een massa Vlaamse studenten richting Heizel voor het toelatingsexamen geneeskunde. Bij de Franstaligen is dit examen er niet. Het zou er komen...na het eerste jaar. En dat terwijl er nu al één arts voor 159 Brusselaars en één voor 233 Walen tegenover één voor 270 Vlamingen. Vlaanderen probeert ervoor te zorgen dat er niet te veel artsen afstuderen (over de volgende zeven jaar 272 minder dan het toegelaten contingent). In Wallonië is men daar nauwelijks om bekommerd.

Gezondheidszorg – invaliden en uitkeringsgerechtigden beroepsziekte. De bevolkingsverhouding Vlaanderen-Wallonië is 63,9% - 36,1%. De verhouding in verband met het uitkeren voor beroepsziekten in Vlaanderen is 40,6% in Vlaanderen tegenover 59,4% in Wallonië. (Bron: Belgisch fonds voor beroepsziekten, aangehaald door dr. Guido Celen, *AKVZ*, 05.03.2002)

Gezondheidszorg – radiologie. De uitgaven voor de medische beeldvorming liggen voor Vlaanderen onder het gemiddelde (12,65 euro) en die voor Wallonië boven het gemiddelde (20,28 euro). De verschillen tussen West-Vlaanderen (10,83 euro per inwoner) en Namen (22,62 euro per inwoner) zijn hallucinant. (cijfers RIZIV 2001, Farma 2002, Apothekersblad, gecit. in *Doorbraak*, 03.2004) cfr. blz. 27.

Gezondheidszorg – klinische biologie (I). Het gemiddeld forfait per patiënt: ongeveer 6 euro voor Vlaanderen, circa 15 euro voor Wallonië. (cijfers Artsenkrant 2001, gecit. in *Doorbraak*, 03.2004)

Gezondheidszorg – bejaarden. Vlaamse bejaarden betalen gemiddeld 5 euro per dag meer voor hun rustoord dan Waalse.

Gezondheidszorg – chirurgische standaardingrepen. Een aantal ziekenhuizen rekent voor chirurgische standaardingrepen een prijs aan die soms dubbel zo hoog is als het gemiddelde. Deze scheeftrekkingen nemen zo een hap van om en bij de 3 miljoen euro uit het budget voor gezondheidszorg. Volgens Marc Moens, de ondervoorzitter van de Belgische Vereniging van Artsensyndicaten (BVAS), situeren de misbruiken zich uitsluitend in Brussel en Wallonië. (De Morgen, 23.09.2003)

Gezondheidszorg - huisartsen. Vlaanderen telt 1,6 huisartsen per 1.000 inwoners, terwijl dit in Wallonië 1,9 bedraagt. Voor de specialisten bedragen deze cijfers respectievelijk 1,9 en 2,1.

Gezondheidszorg – antibioticagebruik. De Waalse medische cultuur leidt vaker tot een duurder geneeskunde dan de Vlaamse medische cultuur. Het antibioticagebruik in Wallonië ligt 30% hoger dan in Vlaanderen. Daarnaast zijn er nog de hogere bevallingskosten, de hogere ligdagprijs een langere duur van ziekenhuisopname en de hogere kosten voor intensieve zorgen in Wallonië.

Gezondheidszorg – kinesisten. Volgens prof. Clarijs (VUB) nam het aantal studenten kine in Vlaanderen in 2001 af met 12,5%, in Wallonië met slechts 2,77%. (cijfers professor Pieters)

Gezondheidszorg – kinesisten. Op 14 november 2005 betoogden duizend studenten kinesitherapeuten voor de gebouwen van Selor, het selectiebureau van de federale overheid. Ze betoogden meer bepaald voor het kabinet van de minister van Sociale Zaken, Demotte. Met recht en reden. Want wat blijkt? In Vlaanderen studeerden in juni dit jaar 384 Vlaamse studenten af als kinesitherapeut en nu pas blijken er slechts 270 Riziv-nummers voor Vlaanderen beschikbaar. Pech gehad dus! “Franstaligen hebben geluk”, schrijft *De Morgen* op 15 november, “voor hen zijn er 180 erkenningen weggelegd en dat aantal komt overeen met het aantal afgestudeerden”. De Vlaamse collega’s hebben – alweer eens – pech. Die ‘toevalligheden’ tussen Vlaanderen en Wallonië blijven zich maar ophopen trouwens. Dit is toch weer typisch Belgisch! Men stelt het zich toch eens voor: Vlaamse studenten studeren 5 jaar, slagen in alle examens, eventueel zelfs met onderscheiding, halen hun diploma en zijn soms al maanden als kinesitherapeut aan de slag, als ze te horen krijgen dat ze geen Riziv-nummer kunnen krijgen, en dat ze dus eigenlijk hun mantel aan de haak kunnen hangen.

Zeer goede communicatie van een federale minister, minister Demotte. Naast het feit dat het toch eigenlijk ondenkbaar is dat men als ouder 5 jaar zwaar investeert in de studies van zijn kind, om dan – nadien – te moeten vaststellen dat het geld over de balk is gesmeten, moet hier ook vermeld worden dat volgens Wouter Bossuyt van Skito (Studenten Kinesitherapie Tegen Onrecht) “ook de cijfers waarop Demotte zich baseert om de aantallen te bepalen gewoon verkeerd zijn.” (*De Morgen*, 15 november 2005) Pesterij door de overheid noemt Paul Geudens dit in *Gazet Van Antwerpen* (15 november 2005): “Het is op zich al zeer erg als je na vijf jaar studeren te horen krijgt dat je niet erkend wordt (...) Het wordt nog schrijnender als je als jongere eerst een erkenningsnummer van het Riziv krijgt, om die na een paar maanden te moeten inleveren. Dat komt neer op pure pesterij. Zoals nu dit 104 Vlaamse kinesisten overkomt. Want in Wallonië is er immers geen probleem”.

Gezondheidszorg – klinische biologie (II). Het forfait dat ziekenhuizen krijgen voor klinische biologie - berekend per verpleegdag - bedroeg in 1989 in Waalse ziekenhuizen 389 frank, in Brusselse zelfs 526 frank; dat was resp. 171 en 232% van de schamele 227 frank die een

Vlaams ziekenhuis daarvoor kreeg. In 1998 is het bedrag nog even hoog. Vandaag krijgt een Waals ziekenhuis 112% van het Vlaamse bedrag, een Brussels 125%. (*De Standaard*, 12.08.2000)

Gezondheidszorg – ligdag bij bevalling. Vrouwen die in het moederhuis bevallen, verblijven in Wallonië één volle ligdag langer in het ziekenhuis dan Vlaamse vrouwen. Dit is voordelig voor de Waalse ziekenhuizen. Er doet zich iets soortgelijk voor op het gebied van de daghospitalisatie. Dat zijn mensen die voor een kleine ingreep één dag in de kliniek verblijven en 's avonds al naar huis mogen. Welnu, in Vlaanderen betreft 40% van alle ziekenhuisopnames thans “daghospitalisatie”, in Wallonië, waar men vermoedelijk aan dit soort dagopnames niet genoeg overhoudt, slechts 28%. (*Journal*, nr. 446, 26 mei 2005)

Gezondheidszorg – gemiddelde kostprijs per rechthebbende. (rapport Jadot)

Gemiddelde kost 100	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Klinische biologie	89	113	124
Nierdialyse	95	100	134
Thuisverpleging	115	89	42
RVT's	110	78	113
Rustoorden	88	108	151
Ziekenhuisverpleging	93	105	127
Geneesmid.huisartsen	94	119	76

Nationaal gemiddelde = 100

(Bron: 4de rapport 'Jadot,' 29.11.1999)

Gezondheidszorg – uitgaven RIZIV. Vlaanderen en Wallonië blijven verder uiteengroeien, ook op medisch vlak. De uitgaven van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv) blijven stijgen in Wallonië, terwijl ze in Vlaanderen globaal dalen. (*De Morgen*, 22.01.2004)

Gezondheidszorg - uitgaven medische beeldvorming, in euro per inwoner (2001).

West-Vlaanderen	10,83	+
Vlaams-Brabant	12,66	-
Antwerpen	13,02	-
Oost-Vlaanderen	13,16	-
Limburg	13,56	=
België	15,60	+
Brussel	16,95	+
Luxemburg	18,77	+
Waals-Brabant	19,00	+
Henegouwen	20,00	+
Luik	21,01	+
Namen	22,62	+

(Bron: Ziekteverzekering (RIZIV), dienst geneeskundige verzorging)

- + : stijging t.o. het vierde rapport 'Jadot' (1999, handelend over de RIZIV-uitgaven 1997).
- : daling t.o. 'Jadot,' 1999.
- = : geen wijziging t.o. 'Jadot,' 1999.

(De Standaard, 12 september 2003: 'Soins de santé duurder dan gezondheidszorg.')

Gezondheidszorgen – splitsing en advies huisartsen. In december 2004 maakte het vakweekblad *De Huisarts* al bekend dat 70,4% van de Vlaamse huisartsen de gezondheidszorg wil splitsen, tegen 81,8% van hun Franstalige collega's die dat absoluut niet zien zitten. Het zakenweekblad *Trends* stelde hetzelfde dilemma voor aan de CEO's en accountants. Het resultaat ligt er niet om. 71,8% in Vlaanderen zegt 'splitsen', 94,4% van de Franstalige collega's vindt dat geen goed idee. (*Trends*, 16 december 2004)

Giro. Het Waalse gewest heeft in ruil voor 1,275 miljoen euro, of zo'n 50 miljard oude franken, verkregen dat de Ronde van Italië voor beroepsrenners in 2006 gedurende 4 dagen door Wallonië zal trekken. Seraing, Luik, Namen, Waals-Brabant, Charleroi en Bergen. In een mededeling zegt het Waalse gewest dat het vorig jaar al gastheer speelde voor de Ronde van Frankrijk, en dat later ook de Ronde van Spanje mag worden verwacht. Want, aldus het gewest, "Wallonië werkt al tweeduizend jaar mee aan de Latijnse cultuur, waarvan het de noordelijkste grens vormt". Een correspondent van *De Standaard* zegt dat uit deze Waalse uitgavenpost blijkt dat Wallonië onze zogenaamde solidariteit niet echt nodig heeft. Het is een kwestie van prioriteiten: aan werkverschaffing of verbeterd onderwijs geeft Wallonië al van bij de aanvang van de gewestvorming minder uit dan aan prestigeprojecten (*Journal*, nr. 445, 12 mei 2005).

Grootstedenbeleid. Nadat Vlaanderen 100 miljoen euro had uitgetrokken voor het voeren van een grootstedenbeleid, wilde Wallonië ook zoiets hebben, maar zelf wilde het dit niet betalen. Derhalve heeft de minister van Gelijke Kansen in de Belgische regering, Dupont (PS) in zijn begroting een bedrag van 128 miljoen euro ingeschreven voor het voeren van een *Belgisch* grootstedenbeleid. De rechthebbenden zijn 3 Vlaamse steden, 5 Waalse en niet minder dan 7 Brusselse. De uitverkoren steden zijn geheel toevallig allemaal steden met een socialistische burgemeester. (*Journal*, nr. 454, 15 september 2005, pag. 3607)

H.

Hulde aan Vlamingen door Wallonië. Twee Vlamingen werden onlangs in het parlement van de Franse Gemeenschap plechtig gehuldigd naar aanleiding van de uitreiking van de prijs voor Democratie. De gelukkigen waren Hugo Gijssels (postuum, want overleden kort voordat hij de prijs in ontvangst had mogen nemen) en Marc Spruyt. Beiden zijn gespecialiseerde bestrijders van het Vlaams Belang. Tezamen met deze twee kreeg ook de Franstalige Jean-Claude Defossé de Democratieprijs voor de reportages over (d.w.z. tegen) het Vlaams Belang die hij had gemaakt voor de RTBF. (*Journal*, nr. 454, 15 september 2005, pag. 3607).

I.

Invaliden

Wallonië telt dubbel zoveel invalide werknemers als Vlaanderen.

Zie verder bij 'B – Beroepsziekten'

Inkomen – Soorten inkomens die jongeren (12 tot 30-jarigen) ontvangen in Wallonië en Vlaanderen (in%)

	Vlaanderen	Wallonië
Salaris	48	43
Zakgeld	47	47
Tijdelijke studentenjob	18	15
Regelmatige studentenjob	13	6
Andere	12	21
Werkloosheidsuitkering	7	14
Geen van voormelde inkomsten	4	5

Bron: Enquête uitgevoerd voor RMB door TNS Media met sponsoring van onder meer RTBF tussen 14 oktober 2004 en 17 december 2004 bij 755 Nederlandstaligen en 613 Franstaligen

J.

Jeugdsanctierecht. Op 14 juli 2005 werd in de Kamer de wet op de jeugdbescherming goedgekeurd. Met de verzuchtingen van het Vlaams Parlement – het zijn de gemeenschappen die instaan voor uitvoering en financiering van de wet – en van de Vlaamse jeugdmagistraten werd geen rekening gehouden. Er komt geen strengere aanpak, jeugdrechters mogen geen echte strafsancties uitspreken, een plaatsing in Everberg kan maar voor feiten, die een celstraf kennen van vijf jaar. Vlaamse partijen, in het Vlaamse regeerakkoord duidelijk voorstanders van een jeugdsanctierecht, lijken te buigen voor Laurette Onkelinx.

Jongeren – kloof ook tussen jongeren. Uit een onderzoek door TNS Media, gepubliceerd in *Trends* (02.06.2005) blijkt een grote kloof te bestaan tussen de Vlaamse en de Waalse jongeren. Het onderzoek werd verricht onder jongeren tussen 12 en 30 jaar en had marketingdoeleinden. In de leeftijdscategorie 21-22 jaar bijvoorbeeld had 62% van de Vlamingen al een baan en genoot 6% een uitkering (de anderen studeerden). In Wallonië bleek van de 21-22-jarigen slechts 27% te werken, en nog eens 27% leefde van een uitkering. Het gevolg van dit adembenemende verschil is dat Vlaamse jongeren uit bedoelde leeftijdsgroep gemiddeld 756 euro per maand uitgeven, en Waalse jongeren van dezelfde leeftijd gemiddeld amper 396 euro. Ook later (tussen 22 en 30 jaar) is er een uitgesproken verschillend uitgavenpatroon, met Waalse jongeren die een veel groter percentage van hun uitgaven besteden aan zogenaamd primaire behoeften, en Vlamingen die zich veel meer “secundaire” uitgaven veroorloven.

Justitie – aantal politieagenten. Vlaanderen telt 251 politieagenten per 100.000 inwoners, het Waals Gewest telt 294 agenten (17 procent meer). (*Doorbraak* van april 2004)

Justitie – aantal rechters. Vlaanderen telt heel wat minder rechters in eerste aanleg per hoofd van de bevolking dan Wallonië:

	Rechters	Aantal per 100.000 inwoners
Vlaanderen	289	5,3
Wallonië	219	6,5
Brussel	105	6,8

Justitie – aantal vonnissen. Hoewel Vlaanderen minder rechters telt dan Wallonië, werken de Vlaamse rechtbanken harder:

	Aantal vonnissen per jaar
Vlaanderen	438
Wallonië	381
Brussel	352

(bron: *De Tijd*, 2003)

Justitie – aantal parketmagistraten. De juridische achterstand wordt nog schrijnender als men de bezettingsgraad van parketjuristen in de verschillende parketten vergelijkt. Cijfers werden onlangs bekendgemaakt, en van verbetering is géén sprake, wel integendeel. Voor alle duidelijkheid: “parketjuristen zijn licentiaten in de rechten die voor de magistraten voorbereidend werk verrichten, zodat de rechters zich op hun kerntaak kunnen toeleggen”, weet *De Standaard* op 26 oktober 2005 te melden. Zo heeft het parket van Gent 36 magistraten en worden zij ondersteund door 2 parketjuristen. In het kleinere parket van Doornik werken 14 magistraten en 5 parketjuristen, meer dan het dubbele. Dezelfde wanverhouding doet zich voor in alle andere parketten en rechtbanken, volgens dezelfde krant.

Algemeen kan de toestand als volgt worden geschetst: in Brussel is ongeveer 80% van de beschikbare plaatsen van parketjuristen ingevuld, in Wallonië 50% en in Vlaanderen 25%!

Justitie – snelle Vlaamse rechters. Uit een verslag van de heer Hans Brockmans in *Trends* op 5.02.2004 halen we volgende passage: “In ons scenario zou Brugge (bedoeld is rechtsgebied Brugge) 8 extra rechters mogen aantrekken. Brussel en Marche-en-Famenne hebben er respectievelijk 13 en 8 te veel. Charleroi heeft 3 rechters te kort. Zou elke Belgische rechter verplicht worden even productief te zijn als de gemiddelde Vlaamse, dan kon Brussel 20 magistraten naar huis sturen en Wallonië 26.” Minister Onkelinx belooft al jaren dat er een objectieve weging van de werklast komt en het blijft bij beloven.

Justitie – aantal boetes. Vlaanderen inde over de periode 2000-2002 72% van de 454 miljoen euro boetes en minnelijke schikkingen, Wallonië slechts 28%. De Vlaamse administratie inde in 2001 liefst 81,4% van alle boetes van veroordelingen in beide gewesten. (vraag van Jan Mortelmans aan minister van Financiën Reynders, 03.2004)

Justitie – cassatie. Uit het jaarverslag 2000 van het Hof van Cassatie blijkt dat de Vlaamse cassatiemagistraten dubbel zo hard werken: de Nederlandstalige eerste kamer behandelde 75% van het totaal aantal civiele zaken; de Nederlandstalige tweede kamer kreeg 62% van het totaal aantal penale zaken te behandelen. De Vlaamse Juristenvereniging (VJV) herhaalt haar eis om de taalkaders van het Hof aan te passen aan de effectieve werklast. Dat betekent dat minstens 60% van alle ambten moeten worden toegewezen aan magistraten met een Nederlandstalig diploma. De taalpariteit kan volgens de VJV onmogelijk behouden blijven. (Persmededeling Vlaamse Juristenvereniging, 18.01.2002)

Justitie - eentalig. Ondanks herhaalde protesten van senator Hugo Vandenberghe (CD&V) worden sinds het begin van dit jaar alleen nog de Franstalige arresten van het Belgische Hof van Cassatie gepubliceerd. “Voorlopig” en te wijten aan allerlei “technische” factoren. De minister beweert op zoek te zijn naar een uitgever die bereid is de Nederlandstalige arresten van Cassatie te publiceren, maar vindt die kennelijk niet. (*Journal*, nr. 456, 13 oktober 2005, pag. 3624)

Justitie – raad van state. “Het blijft namelijk toch betreurenswaardig dat telkens dezelfde, namelijk de Franstalige, kamer van de Raad van State een beroep doet op identiek dezelfde literatuur en auteur en vaak voorbijgaat aan andere, meestal Nederlandstalige rechtsleer. De Franstalige kamer hanteert onvermijdelijk en voortdurend de literatuur van de professoren Bosly, De Valkeneer en Vandermeersch, alsof dat de enigen zijn die in België over die zaken iets zinnigs hebben neergeschreven.” (minister van Justitie Marc Verwilghen naar aanleiding van het advies

van de Raad van State over het wetsontwerp bijzondere opsporingstechnieken, commissie voor de Justitie, 21.01.2002)

Justitie – rechtspraak. “De rechtspraak voor allochtonen loopt in België nog te vaak uiteen. In Wallonië wordt makkelijker dan in Vlaanderen rekening gehouden met de culturele eigenheid van de migrant om tot een rechtvaardige oplossing te komen.” (hoogleraar Marie-Claire Foblets, *De Tijd*, 23.06.2004)

Justitie – seponeringen (I). De parketten van Bergen en Charleroi seponeren één op de twee pv's. Aan de andere kant van de tabel staan Hasselt, Leuven en Vilvoorde, waar de bonnetjes in meer dan 90 procent van de gevallen een staartje krijgen. In 2003 steeg het aantal pv's in België met 16 procent. De Bergense politie schreef vorig jaar 50.910 pv's uit. In Charleroi was dat bijna het dubbele. Maar de respectieve parketten seponeerden de helft van die processen-verbaal.

De Vlamingen hekelden de lakse houding van de Waalse arrondissementen en verwezen naar het strenge beleid van de Vlaamse. Met uitzondering van Gent, Brugge, Veurne, Kortrijk en Oudenaarde (allemaal in Oost- en West-Vlaanderen) worden in Vlaanderen overal minder dan een kwart van de pv's geseponeerd. Alleen Aarlen, Neufchâteau, Hoi en Eupen nestelen zich tussen de arrondissementen in het noorden van het land. (*De Morgen*, 05.06.2004)

Justitie – seponeringen (II). Op het politieparket van Bergen werd in 2003 ruim de helft van de processen-verbaal geseponeerd: 26.080 op een totaal van 50.910. Ook in Charleroi worden processen-verbaal massaal geklasseerd: 46.767 op 97.649 overtredingen. (*Het Laatste Nieuws*, 03.06.2004)

Justitie – seponeringen (III). Wie in Vlaanderen een verkeersovertreding begaat, heeft dubbel zoveel kans om gestraft te worden dan in Wallonië. De Vlaamse parketten seponeren veel minder processen-verbaal dan hun Waalse collega's (gemiddeld 7,86 procent van de pv's in Vlaanderen wordt geseponeerd, in Wallonië liefst 14,81 procent). (Dienst voor Strafrechtelijk Beleid, gecit. in *De Standaard*, 09.01.2002)

K.

Kabinetten – kabinetsmedewerkers. Naar aanleiding van de oprispingen rond de renovatie van het kabinet van Arena richtte *De Standaard* de blik ook even op de grootte van de kabinetten. De minister-president van de Franse Gemeenschap heeft maar liefst 120 kabinetsmedewerkers, Yves Leterme, de Vlaamse regeringsleider, doet het met de helft (bericht op 14.12.2004).

De kabinetten van de regering Leterme tellen in totaal 490 personeelsleden.

Franstalig België kent nog steeds een opsplitsing tussen Gewest en Gemeenschap. Naast de 9 ministers van het Waalse Gewest (met 521 medewerkers in dienst) zijn er ook nog eens 6 ministers van de Franse Gemeenschap (met 371 personeelsleden).

Kinderbijslag. Een Waals kind kostte de kinderbijslag eind 2002 gemiddeld 147,89 euro per maand. Voor een Vlaams kind was dat maar 139,96 euro. Het verschil is vooral te wijten aan de tewerkstellingsgraad van de bijslagtrekkende gezinnen. In Wallonië was 22,43% werkloos, tegen 10,68% in Vlaanderen. (studie Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, gecit. in *Het Laatste Nieuws*, 20.07.2004)

Kinderbijslag – uitkering voor universitaire studenten. Voor Franstalige jongeren, die universitaire studies volgen, zal de federale overheid 1 jaar langer kinderbijslag betalen dan voor Vlaamse jongeren (*De Standaard*, 23-09-2006). Oorzaak is het verschillend onderwijsbeleid tussen de Franstalige en Nederlandstalige gemeenschap. Uitvoering van de Bologna-richtlijn. Alle Europese landen nemen voor de bacheloropleiding een periode van 3 jaar. Voor de masteropleiding gaat de Vlaamse overheid ervan uit dat het internationaal peil kan bereikt worden in 1 jaar, Wallonië rekent 2 jaar nodig te hebben. Tijdens dit supplementair jaar wordt er dus ook een jaar langer kinderbijslag betaald.

L.

Lambermont - Onderwijsfinanciering. In 2000 voerde de regering-Verhofstadt een verdeelsleutel voor de onderwijsmiddelen in die Vlaanderen jaarlijks 25 miljard BEF kost. De Franstaligen wilden geen verdeling van de onderwijsmiddelen volgens de personenbelasting (64,02 procent voor Vlaanderen, aanslagjaar 1999). In naam van de “solidariteit” moest gewerkt worden volgens “objectieve noden”, de leerlingcijfers (57,08 procent voor Vlaanderen). Wanneer de personenbelastingen voordelig uitkomen voor Wallonië, wordt wél gewerkt met het gewestelijk belastingaandeel. Zie: Lambermont - Buitenlandse Handel en Landbouw. (Peter De Roover in *De Standaard*, 12.02.2001). Lambermont is niet te verwarren met het Sint-Elooisakkoord. Terwijl dit laatste handelt over gedeeltelijke financiering van het Franstalig onderwijs, handelt Lambermont algemener over herfinanciering van gewesten en gemeenschappen.

Lambermont - Buitenlandse Handel en Landbouw. In tegenstelling tot de verdeling van de onderwijsmiddelen, bepaalt Lambermont dat de middelen voor landbouw en buitenlandse handel wél volgens de belastingopbrengst worden verdeeld. In plaats van 70 procent voor de Vlaamse landbouw en 76 procent voor Vlaamse buitenlandse handel (de “objectieve noden”) wordt hier wel gewerkt met het gewestelijk belastingaandeel, wat voor Vlaanderen (zonder Brussel) neerkomt op ongeveer 62 procent. (Peter De Roover in *De Standaard*, 12.02.2001)

Lambermont – landbouw. Op basis van landbouwkundige parameters zoals productiewaarde (Vlaams aandeel 72,9 procent), agrarische bedrijven (66,3 procent) en werkkrachten (70,2 procent) had de Boerenbond minstens 70 procent van de middelen uit de landbouwbegroting geëist. Het werd uiteindelijk slechts 61 procent. (*De Standaard* van 23 januari 2001)

Loonwig. Grote loonwig.

Vergelijking betreffende de loonwig in de verschillende EU-landen – inkomensbelasting en sociale zekerheidsbijdragen van de werkgevers in % van de brutolonen in 2004.

Denemarken	42
België	41
Duitsland	41
Nederland	34,5
Polen	32
Zweden	31
Finland	30
Oostenrijk	28
Italië	27
Frankrijk	26
Hongarije	25,5
Verenigd Koninkrijk	25
Verenigde Staten van Amerika	24,8
Tsjechië	24,5
Luxemburg	23

Slowakije	22
Zwitserland	21

Bron: OESO, Taxing wages (uitgave 2004)

Loonverschil – Vlaamse en Waalse vrouw. Uit *Het Nieuwsblad* (08.12.2004): “Het loon mag dan in Vlaanderen iets hoger liggen dan in Wallonië, dat verschil is enkel aan de mannen te danken. Want de doorsnee Vlaamse werkneemster verdient maandelijks 2.095 euro bruto, wat 56 euro minder is dan haar Waalse collega.

1999	België	Brussel	Vlaanderen	Wallonië
Totaal	2.237	2.533	2.188	2.102
Vrouwen	1.938	2.165	1.850	1.884
Mannen	2.327	2.701	2.284	2.152

2002	België	Brussel	Vlaanderen	Wallonië
Totaal	2.507	2.815	2.466	2.383
Vrouwen	2.206	2.513	2.095	2.151
Mannen	2.597	2.963	2.568	2.441

Loonverschil – Vlaamse en Waalse leraar. Volgens een publicatie van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) verdienen Franstalige leerkrachten in België tot 10% meer dan Vlaamse. Maar in de loonschalen zijn daarvoor geen aanduidingen te vinden (bericht uit *De Standaard*, 08.07.2000).

Lotto (I). De winst van de Nationale Loterij wordt deels verdeeld tussen Vlaanderen en Wallonië. Voor dit jaar (2001) krijgt Wallonië 250 miljoen frank meer dan waar het op basis van de bevolkingscijfers recht op heeft. (Bron: *Doorbraak*, 05.2001, *Vlaams Blok Magazine*, jaargang 25, nr. 5, mei 2001)

Vlaanderen krijgt in totaal 1.328 miljoen frank via de loterijwinstverdeling (boekjaar 2001). Wallonië krijgt 969 miljoen frank of 42% van het totale bedrag voor gemeenschappen en gewesten. (Nota Vlaams Blok Kamerfractie, 30.03.2001)

Lotto (II). Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding krijgt dit jaar (2001) 465 miljoen BEF lottowinst. In 1998 en 1999 kreeg het Centrum van pater Leman telkens 78,5 miljoen BEF uit het budget van de eerste minister. In 2001 wordt het Centrum financieel gespijsd door de winsten van de Nationale Loterij in plaats van door de diensten van de eerste minister.

(Bron: *Vlaams Blok Magazine*, jaargang 25, nr. 5, mei 2001, pag. 6)

Lotto (III). Elk jaar schenkt de Nationale Loterij enorme bedragen subsidies aan heel wat verenigingen en instellingen. Blijkbaar weet ze niet altijd waar die terecht komen of wat er met dat geld gebeurt. Ook de leiding van de Nationale Loterij vindt dat dit niet meer kan.

Zo wisten wij ook al dat het anti-‘Vlaams Belang’-instituut van België, het zogenaamde Centrum voor Gelijkheid en Racismebestrijding, elk jaar een flink bedrag toegestopt krijgt van de Nationale Loterij. Maar eindelijk kreeg nu iedereen een lijstje, dat op het eerste gezicht een volledig beeld geeft van de ruime subsidiepot van de Loterij en de verdeling ervan.

Selectie uit verdelingsplan subsidies	Jaar 2005
Ontwikkelingssamenwerking (DGOS)	69.728.000
Vlaamse Gemeenschap	34.136.944
Franse Gemeenschap	23.053.369
Belgisch Overlevingsfonds	17.353.000
Migranten + Centrum voor Gelijkheid van Kansen	11.874.000
Regie der Gebouwen	9.916.000
Diverse activiteiten van nationaal prestige	7.868.062
Rampenfonds	4.339.000
Strijd tegen armoede	1.887.000
BOIC (werking en deelname spelen 2008)	1.860.000
Belgische Rode Kruis 2005	1.488.000
Olympic Talents	1.250.000
Child Focus	1.240.000
Koning Boudewijnstichting	1.214.758
Expo Made in Belgium (Belgissimo)	500.000
Duitse Gemeenschap	486.097
Stadswachten (Ministerie van Binnenlandse Zaken)	435.000
Filmmuseum	387.000
Opéra de Wallonie	125.000
Vlaamse Operastichting	125.000
Koninklijke Belgische Voetbalbond	108.000

(Bron: *De Tijd*, 19.01.2006)

Van meer dan 113 miljoen euro weet de Nationale Loterij echter niet waaraan het geld wordt besteed. De directie van de Loterij heeft aan de leiding van de instellingen bijkomende toelichting gevraagd, maar er komt geen antwoord, ondanks “verwoede pogingen van haar marketingdirectie”, schrijft *De Tijd* (19.01.2006). 113 miljoen euro betekent een bedrag in oude franken van 4,5 miljard!!!

Op een totale subsidiepot van 210,19 miljoen euro weet de directie niet eens waar meer dan de helft van de gelden naar toe gaat. Niet minder dan 69,72 miljoen euro gaat naar ontwikkelingssamenwerking. Maar wat de directie daarmee doet, weet de Loterij niet. Idem voor de 17,35 miljoen euro die het Belgische Overlevingsfonds (opgericht om programma’s voor voedselzekerheid en geïntegreerde plattelandsontwikkeling te financieren in de landen van Afrika beneden de Sahara) ontvangt, en de 11,87 miljoen euro die het zogenaamde Centrum voor Gelijkheid van Kansen ontvangt om o.a. een politieke partij te bestrijden.

Communautaire voetangels? Het sponsorgeld voor evenementen wordt op de volgende manier verdeeld:

	De gemeenschap krijgt momenteel	De gemeenschap zou moeten krijgen (op basis van inwonersaantal)
Vlaamse Gemeenschap	2,657 miljoen euro	2,908 miljoen euro
Franse Gemeenschap	1,96 miljoen euro	1,708 miljoen euro

Algemene subsidieverdeling	De gemeenschap krijgt	En zou eigenlijk moeten krijgen
Vlaamse Gemeenschap	34.136.944	36.029.700
Franse Gemeenschap	23.053.369	21.160.300

Luchtverkeer. Een rechter legt een bom onder de aanwezigheid van Ryanair in Charleroi: Ryanair zou een dwangsom van 10.000 euro moeten betalen voor elke vlucht die vóór 7 uur of ná 22 uur zou opstijgen of landen op de luchthaven van Charleroi. Waals minister van Economie Kubla zorgt echter voor de Waalse economie: onmiddellijk laat hij het Waals parlement de wet veranderen, zodat het verbod op nachtvluchten maar van kracht is tussen 23 uur en 6.30 uur. (*De Nieuwe Gazet*, 01.04.2004)

M.

Militaire school naar Wallonië. In het kader van zijn verfransingspolitiek heeft minister van Defensie Flahaut beslist om de pantserschool van Leopoldsburg over te hevelen naar Aarlen in Wallonië. Dit brengt de verhuis van zo'n honderdtal gezinnen van Vlaanderen naar Wallonië mee. In Aarlen moeten bovendien de nodige werken worden uitgevoerd om de school en de militairen onderdak te verlenen. Zelfs de socialistische ACOD is niet te spreken over de maatregel, die volgens de vakbond "goedkope populariteit" in Wallonië nastreeft. Eerder verhuisde op bevel van Flahaut de school voor logistiek van Heverlee naar Doornik, en werd de school voor lichte vliegtuigen overgebracht van Brasschaat naar Bevekom (Beauvechain) in Waals-Brabant. Kenners zijn ervan overtuigd dat dit geen toeval meer is, en dat Flahaut bezig is alle militaire kennis samen te trekken in Wallonië. In Aarlen was al vanouds de infanterieschool gevestigd. Onder minister van Defensie Delcroix (CVP) werd nog 5 miljoen euro geïnvesteerd in de school van Leopoldsburg, die nu gesloten wordt.

Mobiliteit – flitspalen (1). Eind 2005 installeerde Vlaanderen 110 extra flitspalen. Dat brengt het totaal aantal Vlaamse camera's op bijna 1.200. Wallonië telt zo'n... 30 flitspalen. Wallonië profiteert natuurlijk wél mee van het boetegeld dat de Vlaamse belastingbetalers massaal in de federale schatkist storten.

Mobiliteit – flitspalen (2). De verklaring van PS-voorzitter Elio Di Rupo voor het kleine aantal flitspalen in Wallonië? "Vlamingen moeten maar eens aanvaarden dat er tussen de regio's verschillen in ethische gevoeligheid bestaan. Het dossier van de onbemande camera's is in Vlaanderen bijvoorbeeld niet ethisch geladen, maar in Wallonië wél. Wij beschouwen het als een onaanvaardbare inbreuk op het privéleven zomaar gefotografeerd te kunnen worden met om het even wie naast je in de auto." (in *Humo* van 22 juli 2003)

Mobiliteit – verkeersboetefonds. De uiteindelijke verdeelsleutel van het 'verkeersboetefonds': 63% op basis van het aantal kilometer wegen en 37% op basis van de gerealiseerde daling van het aantal doden en gewonden. Resultaat: Vlaamse gemeenten ontvangen amper 57% van het verkeersboetefonds, terwijl ze voor 83% van de opbrengsten voor dat fonds zorgen. De Vlaamse politiezones krijgen 3,26 euro per inwoner, de Waalse 6,52 euro per inwoner. De gemiddelde Vlaming betaalde in 2003 24,7 euro aan verkeersboetes, de gemiddelde Waal amper 16 euro (cijfers VVSG, gecit. in *Het Belang van Limburg*, 01.04.2004)

N.

Nationale solidariteitsbijdrage nadert miljard euro. *De Tijd* kopt (28.11.2005): “Nationale solidariteitsbijdrage nadert miljard euro” en verder: “Wallonië en Brussel krijgen als ‘arme’ gewesten volgend jaar samen bijna één miljard euro. Sinds de invoering van de nationale solidariteitsbijdrage in 1989 is het bedrag meer dan verdubbeld”. Wallonië ontvangt 760 miljoen euro en Brussel 207 miljoen euro. Voor Wallonië heeft tot hier toe de kassa elk jaar gerinkeld, en voor Brussel sinds 1997. Vlaanderen heeft in het kader van deze financieringswet tot hier toe ieder jaar betaald, steeds opnieuw en steeds meer.

Begrotingsjaar	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1989	+2,42	-8,46	+13,75
1990	+3,21	-9,44	+12,53
1991	+3,94	-10,48	+11,81
1992	+4,66	-11,28	+10,30
1993	+5,06	-11,56	+8,99
1994	+5,57	-11,72	+6,46
1995	+5,77	-11,53	+4,62
1996	+6,43	-11,62	+0,81
1997	+6,28	-11,01	-0,22
1998	+6,80	-11,51	-1,95
1999	+6,95	-11,45	-3,19
2000	+7,21	-11,90	-3,23
2001	+7,61	-12,49	-3,63
2002	+8,10	-13,32	-3,79
2003	+8,85	-13,87	-6,44
2004	+9,08	-13,74	-8,26
2005	+9,12	-13,25	-10,05

(Bron: *De Tijd*, 28.11.2005)

Hoe werkt het mechanisme? De wet van 1989 bepaalt dat de gewesten, waarvan de gemiddelde opbrengst van de personenbelasting per inwoner onder het rijksgemiddelde ligt, een solidariteitsbijdrage ontvangen. De bijdrage wordt berekend aan de hand van een formule, die rekening houdt met aantal inwoners en personenbelasting. De financieel-economische krant besluit met het weinig opbeurend nieuws: “Door de negatieve ontwikkeling in Wallonië en Brussel moet de federale overheid een van jaar tot jaar groeiende solidariteitsbijdrage betalen. In 1990 kreeg Wallonië nog maar 377 miljoen euro, nu is dat al gestegen dus naar 760 miljoen euro.”

Nederlands. Uit een onderzoek van Vlaams volksvertegenwoordiger Karim Van Overmeire in februari 2001 blijkt dat van de 165 ambassades die in Brussel gevestigd zijn er slechts 33 zich ook

in het Nederlands laten vermelden in het telefoonboek. Bij slechts 11 ambassades die in het Frans antwoordden, kon men overschakelen op het Nederlands.

Nucleaire sector. Philippe Bouko (PS) wordt benoemd tot voorzitter van de raad van bestuur van de Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen, het NIRAS. De PS heeft nu drie van de vier topambten bij de overheidsorganen in de nucleaire sector in handen.

NIRAS is een openbare instelling en valt onder de voogdij van de Federale Overheidsdienst van Economie, KMO, Middenstand en Energie. De functies zijn niet onbelangrijk, gelet op het lucratieve contract dat de regering volgend jaar moet toekennen voor de berging van laagradioactief afval. Drie gemeenten zijn kandidaat: Dessel, Mol en Fleurus. Pikant detail: de gemeente Fleurus heeft een... PS-burgemeester. (Trends, 01.07.2004)

NMBS – algemeen. Het vervoersbeleid is volledig geregionaliseerd, behalve wat de spoorwegen betreft. De Vlaamse overheid is bevoegd voor autowegen, secundaire wegen, waterlopen en stads-en streekvervoer, maar niet voor het spoorvervoer.

NMBS – investeringen. De NMBS deelde haar net voor investeringen nogal arbitrair in hoofdassen, complementaire assen en spoorwegknooppunten in. Het meeste geld gaat naar de hoofdassen. Volgens deze indeling vallen slechts 36% van de Vlaamse spoorlijnen onder de hoofdassen, terwijl in Wallonië liefst 70% van de spoorlijnen als hoofdas gecatalogeerd staan (Brepoels, Frieda, in *Secessie*, augustus 2002, “Sporen in Vlaamse handen voor een leefbare mobiliteit”).

NMBS – treinkilometers. Het aanbod in Vlaanderen zou met 42.819 treinkilometers inkrimpen, terwijl er in Wallonië maar liefst 268.908 zouden bijkomen. Zelfs de SP.A’er Daan Schalck spreekt van een “frappante communautaire ongelijkheid.” (*De Standaard*, 27.03.2002)

NMBS – kaderpersoneel. Slechts 51,73% van het kaderpersoneel is Nederlandstalig. Volgens oude federale wetten moet dit 52,5% zijn, het Vlaams Parlement vraagt 60%. Ook het aantal Franstalige niet-statutairen ligt hoger dan dat van de Nederlandstaligen. (*Nieuw Klimaat*, augustus 2002 – aangehaald in *Doorbraak* 10/2002)

NMBS. Zelfs VLD-minister Patrick Dewael vond de 60/40-verdeelsleutel bij de NMBS “niet langer houdbaar”. Dewael: “Die verdeelsleutel staat haaks op de objectieve behoeftenanalyse. Vlaanderen genereert bijvoorbeeld 90 procent van het goederenvervoer per spoor.” (in *De Standaard*, 13.02.2001).

NMBS – personeel.

Huidige situatie (doorbraak, 11.2003):

	Aantal personeelsleden	Procent
Vlaanderen	21.640	52%
Wallonië	20.013	48%

Als rekening wordt gehouden met de reële prestaties zou de NMBS volgens Jos Ansoms 4.000 Nederlandssprekenden meer moeten tellen en 4.000 Franstaligen minder.

NMBS – verdeelsleutel (I). De komende jaren betalen wij 17,5 miljard euro om onze treinen te laten rijden. Onder Belgische vlag, wat betekent dat de Franstaligen blijven profiteren van de

voor hen gunstige 60/40-verdeelsleutel. Alvast tot 2012! Intussen wacht Antwerpen nog altijd op de aanleg van een tweede spoortoeegang naar de haven, de economische motor van Vlaanderen.

NMBS – verdeelsleutel (II).

	Vlaanderen	Wallonië
Opstappende reizigers	64,2%	34,8%
Aangeboden treinkilometers	59%	41%
Percentage geladen goederen	62,6%	37,4%
Verdeelsleutel NMBS	60%	40%

(Bron: *Doorbraak*, 03.2002) of congres ‘Zwartboek Verhofstadt,’ 8.12.2002, werkgroep ‘Vlaams Belang’.

In februari 2001 (het zogenaamde Lambertmontakkoord) wordt de verdeelsleutel door de paarse regering gebetonneerd tot 2012. Vlaanderen heeft 90% van het goederenverkeer, maar krijgt slechts 60% van de investeringen en het personeel. SP.A en VLD zien hier geen graten in. Uiteraard wordt de 60/40-verdeelsleutel goed bewaakt door de PS. De partij is ruim vertegenwoordigd in de raad van bestuur van de NMBS (zie ‘politieke benoemingen’).

NMBS-akkoord wordt gesloten in juli 2001, aan de verdeelsleutel mag niet worden getornd.

NMBS-verdeelsleutel (III).

De communautaire verdeelsleutel voor alle investeringen in het kader van het investeringsplan bedraagt nog steeds 60/40. Indien de 60/40-verdeelsleutel altijd gehanteerd werd, zouden Waalse bedrijven heel wat minder ontvangen bij Airbus-steun; ook voor investeringen van Landsverdediging geldt om dezelfde reden geen regionale verdeelsleutel meer. In het Airbuscontract (A400M) zou de verdeling zijn: 72% Wallonië, 28% Vlaanderen (zie onder Defensie – aankoop pantservoertuigen).

NMBS. De treinverbinding tussen de luchthaven van Zaventem en Brussel, goed voor 10 miljard frank, is van nationaal belang en wordt daarom uit de 60/40-verdeelsleutel voor NMBS-investeringen gelicht. Om de communautaire evenwichten te behouden, wordt ter compensatie voor Wallonië de lijn Aarlen-Luxemburg, goed voor 6,6 miljard frank, eveneens uit de verdeelsleutel gelicht, hoewel deze geen enkel nationaal belang heeft. (*De Standaard*, 12.07.2001)

NMBS - investeringen. De NMBS deelde haar net voor investeringen in hoofdassen, complementaire assen en spoorwegknooppunten in. Het meeste geld gaat naar de hoofdassen. Volgens deze indeling vallen slechts 36% van de Vlaamse spoorlijnen onder de hoofdassen, terwijl in Wallonië liefst 70% van de spoorlijnen als hoofdas gecatalogeerd staan. (Frieda Brepoels, ‘Sporen naar de vrijheid’, *Secessie* nr. 8, 2002)

NMBS – terrorisme. “Treinbegeleiders zijn “terrorisme” in Wallonië beu”, schrijft *Gazet Van Antwerpen* (02.12.2003). De treinbegeleiders van Antwerpen-Centraal, Essen en Sint-Niklaas zijn de agressie in de treinen in Wallonië kotsbeu. Ze nemen zelfs het woord “terrorisme” in de

mond. Een staking is niet aan de orde. Ze overwegen wel om eens op Waals grondgebied geen vervoerbewijzen meer te controleren. Tijdens de eerste 6 maanden van 2003 is de fysieke agressie tegen treinbegeleiders op de verbindingen Essen-Jambes en Turnhout-Manage met 126% gestegen. “70% van de agressie, verbaal of fysiek, begint met een discussie over vervoerbewijzen”, zegt NBMS-woordvoerder Paul Van Aelst.

O.

Onderwijs – verloning. De leerkrachten in het Vlaams onderwijs verdienen 6.000 tot 15.000 BEF per maand minder dan hun Franstalige collega's. In Vlaanderen liggen de onderwijsslone onder het gemiddelde van de OESO-landen, in Wallonië liggen de lonen wel op het OESO-gemiddelde. (DS, 07.07.2000 – *De Tijd*, 17.05.2000)

Onderwijs – verloning.

Salaris (in dollar)	Vlaanderen	Franse Gemeenschap
Beginwedde onderwijzer	19.020	20.530
Maximumsalaris onderwijzer	31.252	34.235
Beginsalaris Hoger Secundair	24.049	26.786
Maximumsalaris Hoger Onderwijs	43.448	47.976

(OESO-onderwijsrapport, gecit. in *De Tijd*, 17.05.2000)

Onderwijs – faciliteiten. De Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten worden door Vlaanderen gefinancierd, terwijl Wallonië weigert de Vlaamse school in Komen te betalen. In het algemeen merken we een scheeftekening van de faciliteitenregeling ten nadele van gemeenten waar voor Vlamingen faciliteiten zouden moeten gelden (cfr. Voeren).

Onderwijs – Studie OESO. Vlaamse tieners behoren tot de wereldtop voor wat betreft leesvaardigheid en wiskunde. België staat voor leesvaardigheid op de elfde plaats, een gemiddelde van de eerste plaats voor Vlaanderen en... de 26^e voor Wallonië.

	Vlaanderen	Wallonië
Leesvaardigheid	Plaats 3 (op 30)	Plaats 26 (op 30)
Wiskunde	Plaats 3 (op 30)	Plaats 24
15-jarigen zonder leerproblemen	72%	34%
15-jarigen met leerproblemen	23%	34%
Gezakt in OESO-test	4%	12%

(OESO-studie, gecit. in *Gazet van Antwerpen*, 05.12.2001)

Onderwijs – Studie PISA. Internationaal onderzoek PISA van 2003 (verschenen in *De Standaard* van 08.12.2004) geeft aan dat voor wiskunde de Vlaamse leerlingen internationaal de beste zijn, terwijl de Franstaligen op de 24ste plaats komen. Voor wetenschappen staan wij op 5, de Walen op 32. En voor lezen halen de Vlaamse leerlingen internationaal brons, terwijl hun Franstalige leeftijdsgenoten 31ste eindigen.

Ook voor zittenblijven is er een kloof. Zo heeft een vierde van de Franstalige leerlingen in het derde jaar algemeen middelbaar al een jaar gedubbeld. In Vlaanderen is dat maar tien percent.

Er is ook een andere schoolcultuur in de twee landsdelen. Franstalige leerlingen hebben meer last van discipline en zijn minder volgzaam. De Vlaamse jeugd ervaart veel meer prestatiedruk. Ze hebben ook meer ontzag voor hun leerkracht dan de Franstaligen.

In Vlaanderen tenslotte gaat meer geld per leerling naar onderwijs. In totaal geeft de Vlaamse gemeenschap 7,8 miljard euro uit, de Franse gemeenschap 5,2 miljard euro.

Onderwijs – opleidingsniveau van de bevolking in 2004 (behaald diploma in % van de beroepsbevolking in de leeftijdscategorie) volgens leeftijdscategorie:

	Lager secundair onderwijs	Hoger secundair onderwijs	Hoger onderwijs
Vlaanderen			
- 15-24-jarigen	13,9	47,1	22,3
- 25-49-jarigen	15	37,7	36,7
- +50-jarigen	21,2	31,3	28,6
Wallonië			
- 15-24-jarigen	12,3	33,9	15,8
- 25-49-jarigen	15,5	33,5	33,5
- +50-jarigen	22,3	32,2	30,1

Bron: NIS, *Enquête naar Arbeidskrachten*, 2004

Onderwijs – Financiering van de gemeenschappen en gewesten In toepassing van de wet 23 mei 2000 betreffende financiering van de gemeenschappen en gewesten gebeurt de verdeling van de bestaande dotaties, inclusief de indexering, op basis van het leerlingencriterium, zoals in de wet van 23 mei 2000 voorzien. Hieruit blijkt eens te meer dat de Vlamingen nog in lengte van jaren voor de Franstaligen zullen blijven betalen en dat echte fiscale autonomie nog niet voor morgen is.

Een verdeelsleutel op basis van de personenbelasting zou de meest rechtvaardige zijn, omdat die voortvloeit uit de reële bevolkingscijfers in België. De huidige onderwijsdotatie wordt echter niet verdeeld volgens de sleutel van de Vlaamse fiscale inbreng van de personenbelasting (65,20% in 2005) maar wel volgens de verdeelsleutel op basis van de leerlingenaantallen (56,90%). Vlaanderen betaalt dus verder voor Wallonië.

De bestanden, zoals die door de algemene vergadering van het Rekenhof werden goedgekeurd (op 12 oktober 2005), werden onderzocht op mogelijke fouten. Eerst en vooral werd nagegaan of de leerlingen die op de bestanden voorkwamen, voldeden aan de vereiste leeftijd, nl. tussen 6 en 17 jaar. Een verificatie werd doorgevoerd, en dubbeltellingen geschrapt. Verder werden steekproefgewijs enkele resultaten onderzocht en de steekproef ook gecontroleerd.

	Vlaamse gemeenschap	Franstalige gemeenschap
Initiële aantallen	828.790	627.733
Correcties	-46	+3
Gecorrigeerde aantallen	828.744	627.736

Vlaamse Gemeenschap: 56,90%

Onderwijsfinanciering: de cijfers

De federale overheid kent aan de gemeenschappen toe:

- a. een toegewezen gedeelte van de opbrengst van de btw
- b. een toegewezen gedeelte van de opbrengst van de personenbelasting
- c. een dotatie ter compensatie van het kijk- en luistergeld (wordt voorafgenomen op de opbrengst van de personenbelasting).

Het onderwijs, dat onder de gemeenschappen valt, wordt betaald met een gedeelte van de btw-opbrengst. Sinds 1989 gold voor deze onderwijsdotatie een vaste verdeelsleutel: 57,55% voor het Nederlandstalig onderwijs en 42,55% voor het onderwijs in de Franstalige gemeenschap. Het Sint-Elooisakkoord (dat handelde over gedeeltelijke financiering van het Franstalig onderwijs) zorgde in 1999 voor een nieuwe variabele verdeelsleutel van de onderwijsdotatie. Door dit akkoord wordt het geld sinds het begrotingsjaar 2000 verdeeld op basis van het aantal leerlingen van 6 tot 17 jaar per gemeenschap, wat geen objectieve maatstaf is voor de financiële behoefte van het onderwijs.

De gegevens:

	Aantal lln. VL	BTW-sleutel VL	PB-sleutel VL	Aantal lln W	BTW-sleutel W	PB-sleutel W
1999		57,55%	64,20%		42,45%	35,80%
2000	820.637	57,08%	64,36%	617.034	42,92%	35,64%
2001	821.181	56,97%	64,57%	620.311	43,03%	35,43%
2002	821.758	56,94%	64,83%	621.349	43,06%	35,17%
2003	824.352	56,93%	65,16%	623.778	43,07%	34,84%
2004	828.124	56,88%	65,24%	627.773	43,12%	34,76%
2005	828.744	56,90%	65,20%	627.736	43,10%	34,80%

Uit berekeningen op basis van deze cijfers blijkt dat Vlaanderen door dit Sint-Elooisakkoord jaarlijks miljoenen euro's aan de Franse gemeenschap verliest. Het aandeel van de Vlamingen in de btw-dotatie daalde van 57,55% tot 56,88% in 2004. In 2005 steeg dit aandeel lichtjes tot 56,90% (zie tabel).

Indien we per jaar het verschil berekenen van de toewijzing van het gedeelte van de btw-ontvangsten aan de gemeenschappen op basis van de huidige regeling en de toewijzing van het gedeelte van de btw-ontvangsten aan de gemeenschappen op basis van de financieringsregeling die gold voor het Sint-Elooisakkoord dan bekomen we volgende verliezen:

2000: - 43 miljoen euro
2001: - 56 miljoen euro
2002: - 60 miljoen euro
2003: - 62 miljoen euro
2004: - 70 miljoen euro
2005: - 71 miljoen euro

Door dit Sint-Elooisakkoord werd een extra transfer gecreëerd die de Vlamingen reeds 362 miljoen euro heeft gekost op zes jaar.

Zoals reeds gemeld stemt de btw-sleutel overeen met de verdeling volgens het aantal leerlingen in elke gemeenschap. Het aantal leerlingen tussen 6 en 17 jaar is echter geen objectieve maatstaf voor de financiële behoefte van het onderwijs. Zo houdt deze maatstaf bijvoorbeeld geen rekening met het aantal kleuters en het aantal leerlingen van het hoger onderwijs. Een verdeling van de onderwijsdotatie op basis van de personenbelastingsleutel is meer aangewezen.

Indien we per jaar het verschil berekenen van de toewijzing van het gedeelte van de btw-ontvangsten aan de gemeenschappen op basis van de huidige regeling met btw-sleutel en de toewijzing van het gedeelte van de btw-ontvangsten aan de gemeenschappen op basis van de PB-sleutel, dan bekomen wij enorme verliezen:

2000: - 670 miljoen euro
 2001: - 735 miljoen euro
 2002: - 778 miljoen euro
 2003: - 835 miljoen euro
 2004: - 868 miljoen euro
 2005: - 905 miljoen euro

Deze verschillen nemen jaarlijks spectaculair toe. Twee trends zijn hiervan de oorzaak. Enerzijds neemt het toe te wijzen gedeelte van de btw-ontvangsten jaarlijks toe. Anderzijds stijgt jaarlijks het aandeel van Vlaanderen in de personenbelasting (tot 65,24% in 2004). In 2005 daalde het Vlaamse aandeel in de personenbelasting lichtjes tot 65,20%.
 (Met dank aan collega's Meeus en Barbara Pas).

Opleiding – Percentage van de bevolking tussen 18 en 24 jaar dat geen diploma van het secundair onderwijs heeft en dat in 2002 geen onderwijs of opleiding heeft genoten:

	Totaal	Mannen	Vrouwen
Vlaams Gewest	11,9	14,9	8,8
Waals Gewest	16,1	19,1	12,9
Brussels Gewest	22,6	26,1	19,4
België	14,3	17,3	11,2
EU-15	18,8	21,4	16,2

Bron: NAP (2003) en *Hoge Raad voor de Werkgelegenheid Verslag 2003*, blz. 35

Opleiding – Participatiegraad van volwassenen aan opleiding in België in 2002:

Vlaanderen	6,7
Wallonië	4,2
Brussel	6,9
België	6,5

Bron: *Eurostat, Arbeidskrachtentelling (2de kwartaal 2002)* en *Hoge Raad voor de Werkgelegenheid (Verslag 2003, blz. 85)*

Overheid – in- en outputefficiëntie van 23 OESO-landen op basis van overheidsprestaties over 1990-2000 en overheidsuitgaven over 2000:

Land	Input - score	Input - rang	Output - score	Output – rang
Australië	0,99	4	0,92	7
België	0,66	19	0,79	18
Canada	0,75	12	0,84	13
Denemarken	0,62	21	0,87	11
Duitsland	0,72	16	0,79	17
Finland	0,61	22	0,83	14
Frankrijk	0,64	20	0,77	20
Griekenland	0,73	14	0,65	23
Ierland	0,96	5	0,93	6
Italië	0,66	18	0,68	22
Japan	1,00	1	1,00	1
Luxemburg	1,00	1	1,00	1
Nederland	0,72	15	0,91	9
Nieuw-Zeeland	0,83	9	0,81	15
Noorwegen	0,73	13	0,93	5
Oostenrijk	0,67	17	0,92	8
Portugal	0,79	11	0,70	21
Spanje	0,80	10	0,78	19
Verenigd Koninkrijk	0,84	8	0,80	16
Verenigde Staten	1,00	1	1,00	1
IJsland	0,87	7	0,90	10
Zweden	0,57	23	0,86	12
Zwitserland	0,95	6	0,94	4

(Bron: *Manifest voor een Zelfstandig Vlaanderen in Europa*, p. 177)

P.

Pariteit. Al sinds 1970 zijn onze federale regeringen paritair samengesteld. Dat wil zeggen dat er evenveel Franstalige leden zijn als Vlaamse. Maar nooit was er tot nog toe, tot en met Verhofstadt II, pariteit bij de staatssecretarissen. “Nergens is er een wet die zegt dat er ook taalpariteit moet zijn onder de staatssecretarissen. Zes Belgen op tien zijn Vlamingen maar in de Belgische regering is dat niet meer te zien. Waarom niet?” vraagt *Het Belang van Limburg* op 14 juli 2005.

Pariteit - onbestaande. De door de regering geïnstalleerde “interministeriële conferentie voor communautaire vraagstukken” (onder leiding van de ministers Reynders, MR, en Vande Lanotte, SP) breekt om niet nader verklaarde redenen met de traditie van de pariteit die voor zulke bijeenkomsten steeds de regel was. De conferentie bestaat namelijk uit 8 Vlamingen (3 VLD, 2 SP, 1 CD&V, 1 Spirit en 1 N-VA) tegenover 9 Franstaligen (5 PS, 2 MR, 1 CDH, 1 Ecolo). Niemand schijnt zich hieraan te storen.

Politieherforming (I). Wallonië ontvangt per inwoner een kwart meer voor de politieherforming. Vlaanderen: 1.620 frank/inwoner, Wallonië: 2.133 frank/inwoner, Brussel: 3.146 frank/inwoner. (persmededeling CD&V-volksvertegenwoordiger Paul Tant, 21.11.2002)

Politieherforming (II). Waalse gemeenten die zich in het verleden weinig bekommerden om de uitbouw van hun politie, zullen toch kunnen rekenen op een nieuwe geldstroom van minstens 4 miljard frank (100 miljoen euro) uit Vlaanderen. (*Het Belang van Limburg*, 30.11.2002)

Politieherforming (III). Verhoudingsgewijs waren er voor de politieherforming veel meer rijkswachters in Wallonië dan in Vlaanderen. Ondanks eerdere beloftes werd de regeling inzake sociale zekerheid, de overheveling van rijkswachtgebouwen en de federale dotatie gebaseerd op het aantal ex-rikswachters in de politiezone en niet op basis van de aanwezige lokale politieagenten. Het akkoord over de bijkomende 25 miljoen euro voor de politieherforming zorgt nog voor een toename van deze transfer en zorgt ervoor dat de zogezegd ‘armere’ Waalse gemeenten die amper investeerden in de eigen politie quasi volledig bediend worden.

Politieherforming (IV). Onder paars werden de Vlaams-Waalse transfers nog versterkt: het stadje Durbuy, de woonplaats van minister van Binnenlandse Zaken Duquesne (MR), krijgt bijna drie keer meer geld dan Antwerpen uit de pot van 40 miljoen euro om de meerkosten van de politieherforming te dekken. Gent krijgt amper 105.000 euro en Antwerpen 346.000 euro. Maar Bergen (de gemeente van Elio Di Rupo) krijgt 920.000 euro en Hoei (woonplaats van PS-senator Anne-Marie Lizin) 671.000 euro. (*Gazet van Antwerpen*, 10.01.2003)

Politieherforming (V). In Vlaanderen wordt de veiligheid voor 70 procent verzekerd door politiemensen en voor 30 procent door rijkswachters. In Wallonië is dat net omgekeerd. Dat betekent dat Vlaanderen volledig zijn eigen veiligheid betaalt plus een goed stuk van de Waalse veiligheid. (*Het Belang van Limburg*, 12.04.2000)

Evolutie van het primair inkomen en de bijdrage tot de inkomsten uit de personenbelasting

	Primair inkomen (per	hoofd, België = 100)	Aandeel in personenbelasting (in %)
	Gezinnen	Particuliere sector	
Vlaanderen			
1990	105,1	103,8	60,0
1995	106,9	105,9	61,6
2000	107,7	106,8	62,4
2002	108,1	107,3	63,1
2003	108,2	107,3	63,1
Wallonië			
1990	87,7	83,7	29,2
1995	87,2	83,1	28,9
2000	85,8	81,5	28,5
2002	86,6	81,9	28,1
2003	85,7	82,0	28,1
Brussel			
1990	110,8	132,2	10,8
1995	100,4	122,5	9,5
2000	101,1	122,6	9,0
2002	100,1	117,9	8,9
2003	99,2	116,8	8,9

Het primair inkomen is – aldus het *Manifest voor een Zelfstandig Vlaanderen in Europa* - de optelsom van alle inkomsten verkregen uit arbeid of kapitaal, voor inhouding van belastingen en sociale bijdragen en voor toevoeging van sociale uitkeringen. Het wordt geregistreerd naar woonplaats en niet naar werkplaats. Het inkomen van de Waalse en de Vlaamse pendelaars naar Brussel wordt dus bij Wallonië, respectievelijk Vlaanderen gevoegd. De verhouding transfers/primair inkomen geeft aan welk deel van het primair inkomen door een deelgebied, via onder meer fiscaliteit en sociale zekerheid, door een ander gewest wordt overgedragen en omgekeerd.

Bron: INR, Regionale verschillen, februari 2004

Postpersoneel – Vlaanderen heeft minder post- en politiepersoneel dan Wallonië. Uit de *Financieel Economische Tijd* (01.03.2004). Vlaanderen heeft 281 postbeambten per 100.000 inwoners, Wallonië 395. Ook het aantal politieagenten in Vlaanderen is relatief lager dan in Wallonië: 251 tegenover 294. Gevraagd naar een reden van het fundamenteel onderscheid gaf de toenmalige federale minister van Overheidsbedrijven Johan Vande Lanotte als antwoord dat de afstanden in Wallonië groter zijn, vandaar....

In België zijn er 37.416 politieagenten van wie 27.050 lokale en 10.366 federale, of 361 per 100.000 inwoners. Dat is beduidend meer dan in de buurlanden: In Nederland zijn er 199 per 100.000 inwoners, in Duitsland 292, in Frankrijk 211 en in Groot-Brittannië 234.

In Wallonië zijn er 17% meer politieagenten dan in Vlaanderen, weet de *Financieel Economische Tijd* (op 01.03.2004).

Provinciale ambtenaren – aantal.

Aantal werknemers bij provinciale besturen

Jaar	1995	1998	2001	2004
Totaal aantal	16.704	16.749	17.585	19.691
Vol tijds	12.746	13.185	14.113	14.663

Oost-Vlaanderen	1.591
Antwerpen	1.571
Limburg	1.501
Vlaams-Brabant	947
West-Vlaanderen	939
Totaal Vlaanderen	6.549
Henegouwen	4.581
Luik	4.231
Namen	1.571
Luxemburg	1.173
Waals-Brabant	1.139
Totaal Wallonië	12.695

(Cijfers *De Standaard*, 30.11.2005)

R.

Reizen om te leren.

Op 5 februari 2005 landden 16 leden van het Waals parlement in Buenos Aires om in Argentinië de werking van de federale instellingen te bestuderen. Deze Waalse ijver om het federalisme te bevorderen, verdient alleen maar aanmoediging, en dat het gezelschap met “partners” eigenlijk uit 32 personen bestond, kan de ijver alleen maar te goede komen. Alleen, er is één klein probleem: Argentinië is géén federale staat (*Trends*).

Radiofrequentie – anarchie ten nadele van Vlaanderen

“In Vlaanderen is het etherlandschap de voorbije jaren geordend, de frequenties voor alle lokale, regionale en landelijke radio’s zijn vastgelegd, maar toch zijn er voortdurend storingen. Vooral van Franstalige zenders. Hier in hartje Brussel kan ik niet eens luisteren naar de Vlaamse FM-zenders. Er is geen enkel land waar de ether zo’n chaos is” (Minister van Media Bourgeois in *De Morgen*). Vlaams Belang-kamerlid Ortwin Depoortere interpelleerde minister Verwilghen in dit dossier, waarbij Franstalige radiozenders Vlaamse zenders in en om Brussel uit de ether drukken. Minister Verwilghen had reeds lang een ontwerp van KB klaar dat definitief de frequenties van Vlaamse en Waalse zenders zou regelen, en het federale BIPT zou als zogenaamde “etherpolitie” optreden om stoorzenders te sanctioneren. Maar, zegt Verwilghen, het BIPT kan alleen optreden als de frequentieplannen van Vlaanderen en Wallonië op elkaar zijn afgestemd (bericht actueel op 11.07.2005).

De situatie zit op 31.01.2006 nog steeds muurvast. Alleen zijn de Franstalige zenders erin geslaagd om de vergunning van enkele Vlaamse zenders te laten intrekken, middels gerechtelijke stappen bij de Raad van State (bericht van Ortwin Depoortere).

S.

Sabena – partnerschap. Een partnerschap met het Nederlandse KLM was voor de Franstaligen onaanvaardbaar en dus kwam men bij Air France terecht. De regering moest nog maar eens 420 miljoen euro (17 miljard BEF) in Sabena pompen. De reddingsoperatie kostte ons meer dan 2,48 miljard euro (100 miljard BEF). ('Vlaams Belang'-brochure 'De kostprijs van België')

Sabena. De nationale luchtvaartmaatschappij is nooit een echt succes geweest. Ze was verziekt door onbekwaamheid, politieke benoemingen en verspilzucht. De Franstaligen en het Hof schoten het samengaan van Sabena en het Nederlandse KLM af. Het was voor hen immers onaanvaardbaar dat het Nederlands in Zaventem en in het bestuur de voertaal zou worden. Om de Belgische driekleur in de lucht te houden, werd al die jaren méér dan 781 miljoen euro gepompt in Sabena. Het faillissement van Sabena was onvermijdelijk. Uiteindelijk moesten 7.000 werknemers op zoek naar een andere job. Het faillissement kostte de belastingbetaler nog eens 2,5 miljard euro. De graven Davignon en Lippens gingen, met de ruggensteun van Laken, door met 'SN Brussels Airlines.' De Franstaligen willen in Zaventem de plak blijven zwaaien. Ondertussen krijgt de luchthaven van Charleroi een voorkeursbehandeling.

Schuldafbouw. Vlamingen en Franstaligen botsen over schuldafbouw. *De Standaard* op 15.10.2004 meldt dat het Waalse Gewest en de Franstalige Gemeenschap weigeren om in 2005 extra inspanningen te doen bij het afbouwen van de overheidsschuld.... Sinds 1997 geven de Vlamingen minder uit dan ze binnenkrijgen. Het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap geven nog altijd meer geld uit dan ze ontvangen.

Bij de opmaak van de federale begroting is de paarse regering ervan uitgegaan dat alle regio's een extra inspanning zullen leveren. Voor het Waalse Gewest bedraagt die 30 miljoen, voor de Franstalige Gemeenschap 60 miljoen.

Michel Daerden (PS), die zowel in het Gewest als de Gemeenschap minister van Begroting is, sprak gisteren in *Le Soir* klare taal. "Voor 2005 is het nee! Iedereen moet begrijpen dat wij die inspanning onmogelijk kunnen leveren."

Sociale zekerheid – instandhouden. De Vlaming werkt 8 dagen per jaar voor het instandhouden van de sociale zekerheid van Wallonië. Elke Vlaming pompt langs dat kanaal alleen al jaarlijks minstens 620 euro in Brussel en Wallonië.

Sociale Zekerheid – geregionaliseerde verrichtingen

1. Ontvangsten

	Bedragen (in miljard Euro)			aandelen (in %)		
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1990	18,7	9,1	2,1	62,6	30,3	7,2
1995	21,5	10,1	2,2	63,5	30,0	6,5
1996	22,3	10,5	2,3	63,6	29,9	6,4
1997	23,3	10,9	2,3	63,8	29,9	6,4
1998	24,1	11,3	2,4	63,9	29,8	6,3
1999	25,5	11,9	2,5	63,8	29,9	6,2
2000	26,7	12,4	2,7	63,9	29,7	6,4
2001	27,3	12,6	2,8	63,9	29,5	6,5
2002	29,1	13,4	3,0	64	29,5	6,5

2. Uitgaven

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1990	15,6	9,8	3,2	54,7	34,3	11,0
1995	20,7	12,7	3,8	55,7	34,0	10,3
1996	21,8	13,2	4,0	55,9	34,0	10,3
1997	22,0	13,4	4,0	55,9	33,9	10,1
1998	22,9	13,9	4,1	56,0	34,0	10,0
1999	23,6	14,3	4,1	56,1	34,0	9,9
2000	24,2	14,6	4,3	56,2	33,9	9,9
2001	25,7	15,5	4,5	56,3	33,9	9,8
2002	27,1	16,2	4,7	56,5	33,7	9,8
2003	28,7	17,0	4,9	56,6	33,6	9,8

3. Financiële transfers

	Bedragen (in miljard Euro)			In % van het primair Inkomen		
	Vlaanderen	Wallonië	Brussel	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
1990	2,3	-1,1	-1,1	2,3	-2,6	-5,4
1995	2,9	-1,5	-1,4	2,4	-2,8	-6,2
1996	3,0	-1,6	-1,5	2,5	-2,9	-6,3
1997	3,1	-1,6	-1,5	2,4	-2,9	-6,1
1998	3,2	-1,7	-1,5	2,4	-2,9	-6,0
1999	3,2	-1,7	-1,5	2,3	-2,8	-5,9
2000	3,3	-1,8	-1,5	2,3	-2,9	-5,6
2001	3,5	-2,0	-1,5	2,4	-3,1	-5,6
2002	3,6	-2,0	-1,6	2,4	-3,1	-5,7
2003	3,7	-2,1	-1,6	2,4	-3,1	-5,8

Uit deze tabel leren wij dat Vlaanderen in 2003 voor 64% van de ontvangsten tekende. De sociale zekerheid spendeerde in Vlaanderen “slechts” 56,6% van zijn totale uitgavenpakket, een verschil van net geen 8%. Het aandeel in de uitgave benadert wel stilaan het Vlaamse aandeel in de Belgische bevolking, zijnde 57,9% in 2003. Tussen 2000 en 2003 stegen de uitgaven voor sociale zekerheid in Vlaanderen met 5,1% per jaar en in Wallonië ging het om een stijging van 4,6%. (Bron: *Manifest voor een Zelfstandig Vlaanderen in Europa*, pag. 143)

Spoorwegen. Een meer objectieve behoefteanalyse inzake spoorweginvesteringen is in België niet mogelijk, wat zeer nadelig is voor Vlaanderen. De 60/40-verdeelsleutel is sowieso al negatief voor Vlaanderen en wordt dan bovendien nog zo geïnterpreteerd dat Vlaanderen nog meer nadeel ondervindt. De verbinding met de luchthaven van Zaventem zit in deze verdeelsleutel. Een ander voorbeeld zijn de Waalse verbindingen met Brussel die over Vlaams grondgebied gaan : waar ze over Vlaanderen lopen, worden ze toegerekend aan de Vlaamse verdeelsleutel, al stopt de trein er helemaal niet.

T.

Taal.

Zo hoort u het eens van een ander. “Ik heb nog les gegeven aan een Franstalig atheneum in Brussel en daar heb ik vastgesteld dat mijn leerlingen het Nederlands echt hààtten,” zegt burgemeester Thielemans van Brussel in *Humo*, 09 augustus 2005).

Tijdskrediet. Het meest ophefmakende dossier, waarbij de Vlaming rechtstreeks in zijn geldbeugel werd gepakt is zonder twijfel dat van het tijdskrediet. Midden januari 2002 blokkeerde de Waalse regering de Vlaamse tijdskredietpremies door een belangenconflict in te roepen. Het 'tijdskrediet' komt in de plaats van de vroegere loopbaanonderbreking. De Vlaamse premies zouden een aanvulling zijn bovenop de federale premies en vooral gericht op mensen die naar het einde van hun loopbaan halftijds willen werken, zich willen bijscholen of een ziek familielid willen verzorgen. De sociale maatregel zou de betrokken werknemers in Vlaanderen tussen de 50 en de 150 euro opleveren. Maar de Walen staken er dus een stokje voor. De maatregel werd opgeschort. Na koortsachtig overleg hebben de Franstaligen nu toch gezegd dat het mag. Op hun voorwaarden, wel te verstaan. Ook de Walen willen aanspraak kunnen maken op tijdskrediet en omdat er in de kas van de Waalse regering alleen maar een groot gat en geen geld zit, mag het geen Vlaamse maar een nationale maatregel worden. De nationale regering moet maar met euro's over de brug komen. En wie mag dat betalen? U heeft het goed geraden. De Vlamingen natuurlijk! Op hun voorwaarden, welteverstaan.

Transfers. In oktober 2004 maakte de Vlaamse regering de resultaten bekend van een doorlichting van de ‘interregionale’ transfers door de Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim). De Abafim-studie bevestigt de KBC-studie van een jaar eerder en kwam tot de conclusie dat de jaarlijkse transfer vanuit Vlaanderen minstens **6,6 miljard euro** bedraagt.

Het cijfer wordt door velen als een te lage schatting beschouwd (CD&V-kamerlid Hendrik Bogaert in *De Tijd* op 11 januari 2005). Onder de twee regeringen Verhofstadt zijn de transfers gestegen met 40% of 1,9 miljard euro. Van deze transfers is Wallonië niet beter geworden. De werkloosheidsgraad ligt onveranderd hoger dan in Vlaanderen. (*Journal*, nr. 441, 17 maart 2005)

Totale transfers in 1990 en 2003 (in miljarden euro)

		1990			2003	
	totaal	Naar Wallonië	Naar Brussel	Totaal	Naar Wallonië	Naar Brussel
Transfers vanuit Vlaanderen via:						
Sociale zekerheid	2,2	1,1	1,1	3,7	2,1	1,6
Federale begroting	0,6	0,5	0,1	1,5	1,9	-0,4
Financiering gewesten en gemeenschappen	1,0	1,0	0,0	1,3	1,3	0,0
Overheidsschuld	-	-	-	3,9	2,8	1,1
Totaal	3,8	2,6	1,2	10,4	8,1	2,3

Transfers: meest recente cijfers. De hierboven geciteerde studie van de Vlaamse overheid houdt geen rekening met de transfers via de staatsschuld. Het Vlaams Belang maakte die berekening wél.

Sociale zekerheid	Federale begroting	Financiering regio's	Federale staatsschuld	Intresten overdrachten	Totale transfer
3,74	1,52	1,3	4,4	1,5	12,68

Bronnen: KBC, K.U.Leuven, Universiteit Antwerpen, Vlaams Belang Studiedienst.

Dit alles betekent dat de totale overdracht van Vlaanderen aan Wallonië en Brussel jaarlijks minstens **12,68 miljard euro** bedraagt. **Per Vlaming wordt jaarlijks liefst 2.100 euro of bijna 85.000 oude franken naar Wallonië getransfereerd.**

V.

Vennootschapsbelasting – niet-afrekbaarheid milieueffingen. De hervorming van de vennootschapsbelasting wordt niet onverdeeld positief onthaald door de Vlaamse werkgevers. Vooral het feit dat gewestelijke milieueffingen niet meer aftrekbaar zijn, zet kwaad bloed. Dit maakt milieuopslag een derde duurder. Bovendien zal de meerkost vooral door Vlaanderen gedragen worden. Van de 250 miljoen euro aan milieueffingen is vandaag 220 miljoen afkomstig uit Vlaanderen. (*De Tijd*, 12.10.2001)

Milieueffingen zijn niet langer fiscaal aftrekbaar, wat een nieuwe transfer van Vlaanderen naar Wallonië veroorzaakt. 90% van de milieueffingen wordt immers in Vlaanderen geïnd. (*Journal – Kroniekbroschure* 17/10/2002)

Vennootschapsbelasting – Waals herstel onbestaande. Op de inkomsten van 2003 betaalden alle ondernemingen in ons land samen 9,3 miljard euro vennootschapsbelastingen. 52,1% daarvan (4,9 miljard) kwam van Vlaamse ondernemingen. Brussel – veel grote ondernemingen hebben hun hoofdzetel in de hoofdstad – was goed voor 34,3% (of 3,2 miljard). Waalse ondernemingen nemen 13,5% voor hun rekening of 1,2 miljard euro. Hieruit blijkt dat het zogenaamde herstel in het zuiden van het land niet onmiddellijk zichtbaar is. De cijfers tonen ook aan dat er dringend werk moet worden gemaakt van een regionalisering van de vennootschapsbelasting. Maar Hendrik Bogaert (CD&V) waarschuwt dat zo'n regionalisering niet ondoordacht mag gebeuren en er ook een stuk van de staatsschuld moet worden overgeheveld. Het is volgens hem de enige garantie dat er niet gestunt wordt met de tarieven en dat alle regio's een verantwoordelijk beleid voeren. (*De Standaard*, 15 oktober 2005)

(aanslagjaar)	1995 - %	2004 - %	Opbrengst
Vlaanderen	48,2	52,1	4,9 miljard
Wallonië	16,6	13,5	1,2 miljard
Brussel		34,4	3,1 miljard
België	100	100	9,3

Verkeersboetes. De federale overheid besliste de meerinkomsten van ongeveer 40 miljoen euro onder de 196 Belgische politiezones te verdelen volgens een formule die rekening hield met de omvang van de zones, het aantal verkeersongevallen binnen elke zone en het aantal kilometer gewestwegen op hun grondgebied.

De bedragen die op basis van die formule werden toegewezen aan de respectievelijke zones lokten reacties uit van zowel politici als van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten. Ze rekenden voor dat de meeropbrengst aan verkeersboetes voor 83% uit Vlaanderen kwam, voor 12% uit het Brussels Hoofdstedelijke gewest en voor 5% uit Wallonië. Maar dat volgens de gehanteerde formule de meeropbrengsten voor 57% naar Vlaamse politiezones gingen, voor 6% naar politiezones uit het Brussels Hoofdstedelijke gewest en voor 37% naar politiezones in Wallonië.

In nominale bedragen:

	Meeropbrengsten (in miljoen euro)	Toegewezen aan politiezones (in miljoen euro)
Vlaanderen	33,9	23,9
Brussel Hoofdstedelijk Gewest	4,7	2,3
Wallonië	2,2	15,6

Bron: *Brief van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten aan de heer Patrick Dewael, minister van Binnenlandse Zaken, 9 juli 2004*

De meerinkomsten van het verkeersboetefonds over 2004 zouden ongeveer 60 miljoen euro bedragen.

Verkeersboetes – defecte fietslichten. Vorig jaar zijn in Vlaanderen meer dan 3.600 boetes uitgeschreven voor defecte fietslichten, in Wallonië waren er dat precies 36 (Bron: VLD-senator Jean-Marie Dedecker, die eraan toevoegt: “boetes zijn nieuwe belastingen geworden.”)

Bron: *Journal*, nr. 448, 23 juni 2005

In *Gazet Van Antwerpen* van 19.08.2004 vinden wij bijkomende gegevens: Tussen 2001 en 2004 kregen steeds meer fietsers met een kapot licht een boete. In 2001 werden 2.751 boetes uitgeschreven, in 2003 3.663. Een stijging van 33%. De overgrote meerderheid van de boetes valt in Vlaanderen: 98% in 2003. “België kent een verkeersbeleid met twee snelheden. En dat kan je wel heel letterlijk nemen. In Wallonië mag sneller worden gereden en bovendien is er een heel ander vervolgingsbeleid”, meldt senator Vandenberghe.

Verkeersboetes – scheiding der geesten. PS-voorzitter Elio Di Rupo, in *Humo* van 22 juli 2003: "Vlamingen moeten maar eens aanvaarden dat er tussen de regio's verschillen in ethische gevoeligheid bestaan. Het dossier van de onbemande camera's is in Vlaanderen bijvoorbeeld niet ethisch geladen, maar in Wallonië wél. Wij beschouwen het als een onaanvaardbare inbreuk op het privéleven zomaar gefotografeerd te kunnen worden met om het even wie naast je in de auto."

Verkeersboetes – nieuwe verkeerswet. De invoering van de nieuwe verkeerswet wordt een derde keer uitgesteld. Hierdoor zal het verkeersboetefonds pas in werking treden op 1 januari 2005. De verdeelsleutel op basis van dewelke de opbrengst uit het verkeersboetefonds over de 193 politiezones zal worden verdeeld, zorgt voor een nieuwe transfer. Volgens die sleutel wordt 10% forfaitair verdeeld over de 196 zones, 60% volgens de grootte van de zones, 15% volgens het aantal doden en zwaargewonden in de zones en 15% volgens het aantal kilometers lokale en gewestwegen in de zones. Gemeenten die amper inspanningen doen om het verkeer te controleren, profiteren evengoed van het fonds. In Wallonië wordt er in verhouding minder gecontroleerd, o.a. door het geringe aantal flitspalen. (*Het Belang van Limburg*, 18.12.2003)

Verkeersboetes – flitspalen bij. Vlaanderen plaatst de volgende maanden ruim 100 nieuwe flitspalen om in 2006 over bijna 1200 flitspalen te beschikken. De “opbrengsten” van die investering verdwijnen in het **federale Verkeersveiligheidsfonds** (het vroegere Boetefonds) dat vervolgens een deel weer ter beschikking stelt van de 196 politiezones. De verdeelsleutel die het

Verkeersveiligheidsfonds daarbij hanteert, is nadelig voor Vlaanderen en zorgt ervoor dat Vlaanderen een veel kleiner deel terugkrijgt dan het bijdraagt. (*Doorbraak*, september 2005)

Verkeersboetes – massale transfer in 2005. De staat België inde vorig jaar zomaar eventjes 299 miljoen euro of 12 miljard oude franken aan verkeersboetes. Een stijging ten opzichte van 2003 van 13%. Nu hebben we niets tegen een grotere verkeersveiligheid natuurlijk. Zo kwamen er zwaardere verkeersboetes, werden massaal verkeerscamera's – in Vlaanderen! - geplaatst en werd het repressiebeleid aangescherpt. Het lijkt zelfs te helpen. Iedereen kan vaststellen dat het aantal ongevallen daalt. Verzekeringsmaatschappijen leggen betere cijfers voor.

Er is echter een 'maar' aan al deze positieve opmerkingen, en Eric Donckier vat het perfect samen in *Het Belang van Limburg*: "Wel ergerlijk is de vaststelling dat goed 83% van de verkeersboetes in Vlaanderen wordt geïnd en amper 5% in Wallonië, maar dat meer dan de helft van de inkomsten van het Verkeersboetefonds terugvloeit naar Wallonië" (30.01.2006).

De opbrengst van de verkeersboetes (u weet wel: o.a. de 1.200 flitspalen in Vlaanderen) wordt federaal geïnd en volgens een federale verdeelsleutel gestort in de kas van de 196 verschillende politiezones.

Zo krijgt de politiekezone Gent een bedrag van 445.645 euro, Leuven 372.313 euro, en de politiekezone rond Durbuy, La Roche en 8 andere landbouwdorpen errond 642.506 euro. Op die manier zou 57% van het geld naar Wallonië stromen. Zo merkt Arne Dormaels van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) op dat "we het dit jaar niet opnieuw berekend hebben, maar de wanverhouding van vorig jaar blijft bestaan".

Verkeersboetes – opnieuw Vlaams geld naar Wallonië. In *Het Laatste Nieuws*, 27.01.2006: Net als vorig jaar komt het gros van het geld uit het Verkeersveiligheidsfonds uit Vlaanderen maar vloeit een groot deel naar Wallonië. De opbrengst van de verkeersboetes van 2005, zo'n 60 miljoen euro, wordt dezer dagen verdeeld onder 196 politiezones en de federale politie.

Zo krijgt Gent ongeveer 445.645 euro uit het boetefonds, Leuven 372.313 euro. De politiekezone rond de Ardense stadjes Durbuy, La Roche, Marche-en-Famenne en acht andere boerendorpen strijken maar liefst 642.506 euro op.

Vorig jaar berekende de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) de percentages en kwam op 83% van de boetes uit Vlaanderen, 5% uit Wallonië. 57% van het geld vloeide naar Wallonië. Dit jaar zou de verdeling niet anders zijn.

Nochtans meent Landuyt, SP.A-minister van Verkeer, "zien wij geen enkele reden om de verdeelsleutel te veranderen".

Verkeersslachtoffers – gegevens voor 2002

	Aantal verkeersslachtoffers	Dodelijke slachtoffers	Per 100.000 inwoners
Vlaanderen	44.232	738	12,0
Wallonië	19.658	584	17,7
Brussel	2.453	247	3,7

Bronnen: Onder meer Nationaal Instituut voor de Statistiek, Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid en Vlaamse Regionale Indicatoren. Het recentste globaal overzicht dateert van 2002.

Verkiezingen 2003. Aantal stemmen nodig voor één Kamerzetel (2003): 47.200 (Vlaanderen) tegen 35.800 (Wallonië).

Verkiezingen 2003. Paars haalt amper 41,97% van de Nederlandstalige stemmen in Vlaanderen; Waals paars is goed voor 64,55% van de Waalse stemmen (goed voor 79% van de paarse zetels).

Verkiezingen – procenten van de geldig uitgebrachte stemmen in 2004

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Centrum-rechts	43,9	32,4	F 32,7 – N 7,4
Centrum	26,0	17,6	F 12,1 – N 2,3
Centrum-links	27,3	45,4	F-37,2 – N 3,8
Anderen	2,8	4,6	4,5
Totaal	100	100	100 F 82 N 13,5 Anderen: 4,5

Centrum-rechts: VLD-Vivant, Vlaams Belang, MR en FN

Centrum-links: SP.A-Spirit, Groen!, PS en Ecolo

Centrum: CD&V en Cdh

Bron: *Federale portaalsite België.be*: Uitslagen regionale verkiezingen 2004

Verkiezingen 2003 – ondervertegenwoordiging van Vlaanderen. Een Vlaamse kamerzetel vraagt meer stemmen dan een Franstalige. Bij de verkiezingen van 13 juni 2003 bijvoorbeeld had een Vlaamse verkozene ongeveer 44.000 stemmen nodig, zijn Franstalige collega in diezelfde Kamer van Volksvertegenwoordigers slechts 38.000. De Vlaamse partijen haalden 88 van de 150 zitjes in de Kamer of 58,5% maar de Vlamingen hadden daarvoor wel 62,5% van het totaal aantal uitgebrachte stemmen nodig. Met 37,5% van datzelfde aantal stemmen haalden de Franstaligen 62 mandaten of 41,5% van het totaal.

Vliegtuigen. De 7,8 miljard BEF die de federale regering in december 2000 uittrok als voorschotten voor de financiering van de Belgische deelname aan de bouw van Airbus-jumbo A3XX leveren maar 28% kredieten voor Vlaanderen op (2,2 miljard BEF voor Vlaanderen, 4,6 miljard BEF voor Wallonië en 1,1 miljard BEF voor Brussel. (*De Standaard*, 25/01/01)

Vliegtuigen. Een rechter legt een bom onder de aanwezigheid van Ryanair in Charleroi: Ryanair zou een dwangsom van 10.000 euro moeten betalen voor elke vlucht die vóór 7 uur of ná 22 uur zou opstijgen of landen op de luchthaven van Charleroi. Waals minister van Economie Kubla zorgt echter voor de Waalse economie: onmiddellijk laat hij het Waals parlement de wet veranderen, zodat het verbod op nachtvluchten maar van kracht is tussen 23 uur en 6.30 uur. (*De Nieuwe Gazet*, 01.04.2004)

Vreemdelingen – aantal. De eerste regering Dehaene introduceerde het spreidingsplan voor politieke vluchtelingen en sedertdien dwingt de federale overheid de gemeenten om de drie à zes maanden een aantal asielzoekers op te nemen. Zo leren we uit het antwoord van PS-minister

Arena op parlementaire vraag nr. 38 dat Brugge telkens 92 vluchtelingen per schijf van 5.000 moet opnemen, Aalst telkens 56, Hasselt 49, tot en met 1 in Baarle-Hertog (sic). Tussen haakjes, het zal weinigen verbazen dat Vlaanderen weeral het overgrote deel van de last moet dragen. Bij de laatste schijf (23 februari 2004) kreeg Wallonië 26% toegewezen en Vlaanderen 74%. (parlementaire vraag en persmededeling Filip De Man, 01.06.2004)

W.

Wapenhandel – FN. Er is géén federaal land, of zelfs confederaal land ter wereld, waar de wapenuitvoer een regionale materie is. Behalve in België, waar evidente regionale bevoegdheden als fiscaliteit en sociale zekerheid nationaal blijven. De splitsing van de wapenhandel gebeurde in de zomer van 2003, toen minister van Buitenlandse Zaken Michel een belangrijke bestelling van Nepal voor ultramoderne wapens van een exportlicentie voorzag op grond van de redenering dat er in Nepal “een klein beetje” democratie heerste.

Toen de wapenuitvoer geregionaliseerd werd, heeft men wel een aantal zogenoemde normen vastgelegd waaraan die uitvoer diende te beantwoorden, maar de interpretatie ervan wordt volledig overgelaten aan de gewesten en is dus dode letter gebleven. Zo bestaat er een recent UNO-rapport over Tanzania (*Le Soir*, 11/03/2005) waarin dit land beschreven wordt als een van de meest corrupte staten ter wereld, met een volledig onbetrouwbare politie en leger. Aan Tanzanië leverde België, excuseer Wallonië, wapens. (*Journal*, nr. 441, 17 maart 2005)

Waterzuivering. Het Vlaams Gewest moet 21% btw betalen op werkzaamheden uitgevoerd door de Vlaamse waterzuiveraar Aquafin. Het Waals Gewest moet daarentegen 0% betalen op wat de Waalse waterzuiveraar SPGE uitvoert. SPGE is een coördinerend bureau tussen de operatoren op het terrein. Dat zijn intercommunales en voor hen geldt een btw-tarief van 0%. Door het hanteren van deze formule hoeft Wallonië niet alleen geen btw te betalen aan de federale schatkist, maar kan men bovendien liefst 74 miljoen euro btw uit het verleden terug vorderen. (*Gazet van Antwerpen*, 29.01.2002)

Welvaart.

In %	Wallonië	Vlaanderen	EU-25
BBP/inwoner (1)	84,3	115,6	100,0
Schuldgraad	11,7	2,4	61,7
Activiteitsgraad (2)	54,9	63,5	62,9
Diploma hoger onderwijs (3)	80,0	83,8	76,6
Toegang levenslang leren (4)	4,6	7,4	8,0

(1) in koopkrachtpariteit

(2) actieven tussen 15 en 64 jaar/actieve bevolking

(3) % 25-64-jarigen met minimaal diploma hoger onderwijs

(4) % 25-64-jarigen die deelnemen aan vorming

Welvaartskloof. De Vlamingen zijn vermogender dan de Walen. Bijna 1 op 3 Vlamingen heeft een effectenportefeuille die minstens 50.000 euro waard is. In Wallonië is dat 1 op 5. “De kloof zal nog vergroten, want de Walen drukken zich pessimistischer uit over het spaarpotentieel”, zegt Mark Hofmans, directeur van het onderzoeksbureau GfK Custom Research Worldwide.

In Europa scoort alleen Zwitserland beter, volgens de studie. 86% van de Vlamingen verklaart over spaardeposito's te beschikken, dat is meer dan in elk ander onderzocht land. In Wallonië is dat slechts 56%.

(Bron: *De Tijd*, 06.12.2004)

Werkloosheid – controle. Vlaamse werklozen worden strenger aangepakt dan hun Waalse collega's. Hoewel Vlaanderen maar goed is voor 32% van de totale werkloosheid in ons land, neemt het toch 56% van alle meldingen van niet-werkwilligheid en 72% van alle sancties voor zijn rekening. Wallonië is goed voor 52% van de totale werkloosheid, maar tekent slechts verantwoordelijk voor 9% van alle meldingen van niet-werkwilligheid en slechts 10% van alle sancties. Vlaanderen bekostigt dus de Waalse werkloosheid. (VEV-persbericht, 27.07.2001)

Werkloosheid – controle (2). Gemiddeld twintig keer meer Vlaamse werklozen dan Waalse kregen een sanctie tijdens het eerste semester van 2003 en het hele jaar 2002. Drie op vier meldingen van werkonwillige werklozen komen uit Vlaanderen. Van de 2.147 sancties ging 81,83 procent naar Vlaamse werklozen, tegenover 14,02 procent naar Brusselse en 4,04 naar Waalse werklozen. (*De Tijd*, 18.03.2004)

Werkloosheid. “In tal van dossiers stellen de Franstalige socialisten zich onredelijk op. Zo ligt er een wetsvoorstel klaar om werklozen die gaan solliciteren een vergoeding van 100 euro extra te geven. De mentaliteit in Wallonië is zo compleet verschillend!” (Jean-Marie Dedecker in *Het Laatste Nieuws*, 23.06.2004)

Werkloosheid – transfer bijna verviervoudigd. Het is niet waar dat het aantal bruggepensioneerden en personen met tijdskrediet in Vlaanderen, het hoger aantal werklozen in Brussel en Wallonië compenseert. Die uitkeringen zijn doorgaans veel kleiner dan de werkloosheidsuitkering.

De werkloosheidsverzekering blijft almaar meer geld overhevelen naar Wallonië en Brussel. Dat zegt Johan Sauwens (CD&V) op basis van informatie in jaarverslagen van de RVA. Vanuit Vlaanderen wordt 800 miljoen euro meer aan de werkloosheidsverzekering betaald dan de inwoners van Vlaanderen terugkrijgen aan uitkeringen. Brussel en Wallonië betalen respectievelijk 650 en 150 miljoen euro minder dan ze terugkrijgen (*De Standaard*, 19 maart 2005)

Jaar	Transfers enkel via werkloosheid
1990	220 miljoen euro
1995	380 miljoen euro
2000	480 miljoen euro
2004	804 miljoen euro

Werkloosheidsgraad en werkgelegenheidsgraad – arbeidsindicatoren volgens leeftijd en scholingsgraad

	Werkloosheidsgraad			Werkgelegenheidsgraad		
	Vlaanderen	Wallonië	EU-15	Vlaanderen	Wallonië	EU-15
15-24 jaar	15,5	31,7	15,4	32,6	20,8	39,7
25-49	4,9	9,9	7,4	83,2	74,0	78,1
50-64	3,3	4,2	6,2	42,1	42,0	52,9
Laaggeschoold	6,5	12,1	10,1	52,0	45,7	55,7
Middengeschoold	4,3	9,2	7,0	76,2	69,4	74,2
Hooggeschoold	2,4	4,1	4,7	85,1	82,5	84,0

Werkloosheidsgraad: het aandeel van de werklozen in de beroepsbevolking

Werkgelegenheidsgraad: de verhouding tussen het aantal werkenden en de bevolking op arbeidsleeftijd

Bron: *Steunpunt WAV*

Werkloosheidsgraad en werkgelegenheidsgraad – algemeen

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Werkgelegenheidsgraad (1)	64%	55,5%	55,4%
Werkloosheidsgraad (2)	7,4%	16,5%	19,2%
Spanning op de arbeidsmarkt (3)	5	31	39

(1) Verhouding tussen het aantal werklozen en de bevolking op beroepsactieve leeftijd (15-64-jarigen)

(2) Verhouding tussen het aantal niet-werkende werkzoekenden en de beroepsbevolking

(3) Verhouding tussen het aantal niet-werkende werkzoekenden en het aantal openstaande vacatures

Bron: *INR, Hoge Raad voor de Werkgelegenheid (verslag 2005)*

Werklozen – langdurig werklozen. In totaliteit telde België eind augustus 2005 in totaal 40.000 werklozen die al langer dan 10 jaar (en soms meer dan 15 jaar) werkloos zijn. (cijfers uit *Gazet van Antwerpen*, 07.12.2005) Vlaanderen telt 6.676 langdurig werklozen, Brussel 4.060 en Wallonië 27.439.

Werkloosheidscijfers in Vlaanderen en Wallonië - Uit *De Standaard* (05.01.2006) halen wij volgend cijfermateriaal: “Volgens de cijfers van het Steunpunt WAV kwamen in de loop van 2004 in totaal 162.000 Walen van 25 jaar en ouder in de werkloosheid terecht. In Vlaanderen waren er dat 124.000 (...) In Vlaanderen vond 89 % binnen het jaar een (nieuwe) baan (...) De helft van de Waalse werklozen (49,4%) was een jaar later nog altijd werkloos.”

De krant weet met nog meer schokkende cijfers uit te pakken: “Hoewel Wallonië 70% meer langdurig werklozen telt dan Vlaanderen, doen er meer Vlaamse dan Waalse werklozen – 90.000

tegen 43.000 – mee aan een activeringsprogramma (...) Het totale activeringspercentage in Vlaanderen bedraagt 47,8%. Dat van Wallonië blijft steken op 20,7%.”

Ondanks alle geblaat in Wallonië is er echt wel heel weinig vooruitgang te merken. Dat doet Luc Van der Kelen in *Het Laatste Nieuws* (05.01.2006) schrijven: “Elke burger met een beetje gezond verstand kan voor zichzelf de conclusie maken wat het probleem is dat de stabiliteit van dit land bedreigt. Het is allang niet meer de taal, het is de ongelijke economische ontwikkeling met zijn sociale gevolgen. En hoe langer het duurt, hoe moeilijker het wordt en hoe minder de bevolking zal aanvaarden dat de kloof niet verkleint, maar eerder groter wordt.”

Z.

Ziekteverzuim (I). De gemiddelde Waal is 0,72 dagen per jaar méér ziek dan de gemiddelde Vlaming (7,18 dagen tegenover 6,46 dagen). Goed voor 17,546 euro per werknemer of een jaarlijks verschil ten voordele van de Waalse zieke werknemers van 18.192.324 euro in 2002. (vraag van Frank Vanhecke aan minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid Demotte, 2004)

Ziekteverzuim (II). Wat is dat toch met de gezondheid van de Franstaligen? Het Franstalige contractueel personeel van de Federale Overheidsdienst “personeel en organisatie” heeft de laatste drie jaar 5.242 ziektedagen opgenomen. Het nochtans talrijker Vlaamse personeel slechts 1.688 ziekteverlofdagen. Dit vernam Kamerlid Staf Neel (Vlaams Belang) van de bevoegde minister, die zegt over geen cijfers van andere diensten te beschikken. Een uitleg voor dit enorme verschil wordt niet verstrekt. (*Journal*, nr. 448, 23 juni 2005, pag. 3568)

Ziektezorg – gehandicapten. De provincie Henegouwen is een burcht van het cliëntelistisch socialisme van Di Rupo. Nergens wordt door de (vrijwel uitsluitend socialistische) klinieken zoveel van de ziekteverzekering geprofitteerd als in Henegouwen. Een sterk staaltje hiervan vernam men onlangs uit de mond van Charles Michel, de zoon van Louis Michel, MR, maar ook tijdens de voorgaande regeerperiode minister van Binnenlandse Zaken in de Waalse gewestregering. Dit is wat hij vertelt in *De Standaard* (15/01/2005): “Als minister ontdekte ik dat de provincie Henegouwen geld gaf aan een vzw om gehandicapten op reis te laten gaan. In de praktijk gingen er echter geen gehandicapten op reis, wel ambtenaren en medewerkers van de provincie (uitsluitend socialisten). Zij konden voor een zacht prijsje met vakantie naar de Verenigde Staten”.

Ziekteverzuim (III). Ziekteverzuim in de federale overheidsdiensten veel hoger dan in de privé-sector. Nog grotere scheeftrekkingen tussen Vlamingen en Franstaligen

Uit een onderzoek dat in *De Standaard* op 08.02.2006 verscheen, blijkt dat werknemers in deze sector jaarlijks gemiddeld 12 dagen ziek zijn.

Vlaams Belang-senator Joris Van Hauthem heeft de voorbije negen maanden eveneens een grootschalig onderzoek verricht naar het ziekteverzuim in de federale overheidsdiensten met aandacht voor het communautaire aspect ervan. Gelet op het feit dat de federale overheid zelf geen overzichtsbeeld heeft over dit thema, kwam dit erop neer dat de Vlaams Belang-senator daarover aan de bevoegde ministers en staatssecretarissen een 90-tal schriftelijke en mondelinge vragen moest stellen.

Op basis hiervan kreeg hij weliswaar geen compleet, maar toch wel een zeer representatief overzicht van het ziekteverzuim in de federale overheidsdiensten met een globale dekkinggraad van 80% van de federale ambtenaren (zonder de autonome overheidsbedrijven en de autonome korpsen).

1. Grote verschillen tussen privé en de federale overheidsdiensten

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt vooreerst dat het ziekteverzuim in de federale overheidsdiensten een heel stuk hoger ligt dan in de privé-sector en gemiddeld 16 dagen bedraagt. Dat is 4 dagen meer dan uit het onderzoek van Securex blijkt.

Er vallen ook heel wat verschillen vast te stellen al naar gelang de categorie waartoe de federale overheidsdiensten behoren. In de federale en programmatische overheidsdiensten bedraagt het gemiddelde ziekteverzuim 15,22 dagen. Het hoogste ziekteverzuim vindt men terug in de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie met 22,50 dagen; het laagste bij de FOD ICT met 7,55 dagen. In de federale wetenschappelijke instellingen loopt het gemiddelde ziekteverzuim iets hoger op tot 15,85 dagen per jaar. Hier is het hoogste ziekteverzuim te zoeken bij het Koninklijk Museum voor Midden Afrika met 26,14 dagen en het laagste bij het Nationaal Instituut voor de Criminalistiek met 1,43 dagen. Tenslotte zijn er de instellingen van sociale zekerheid en openbaar nut, waar het ziekteverzuim met 18,59 dagen wel zeer hoog ligt. Recordhouders zijn hier de Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie van het ministerie van Landsverdediging met het onwaarschijnlijk hoge ziekteverzuim van 38,96 dagen, dat is bijna twee maanden per jaar, en het Federaal Kenniscentrum voor de gezondheidszorg met nauwelijks 1,51 dagen.

2. Nog grotere verschillen tussen Vlamingen en Franstaligen

Er zijn evenwel nog opmerkelijkere verschillen vast te stellen tussen Vlamingen en Franstaligen. Bedraagt het gemiddelde ziekteverzuim bij de Vlaamse ambtenaren in het federaal openbaar ambt 14 dagen, dan loopt dit bij de Franstalige ambtenaren op tot 18,60 dagen. Dat is 4,5 dagen méér of een ziekteverzuim dat 32,86% hoger ligt dan bij de Vlamingen.

Deze communautaire tweedeling is ook terug te vinden in alle categorieën van de federale overheidsdiensten, al zijn er wel schommelingen vast te stellen. Bij de Vlamingen in de FOD's en POD's bedraagt het ziekteverzuim slechts 12,30 dagen, bij de Franstaligen is dat evenwel 17,73 dagen of een verschil van 5,5 dagen (in procenten uitgedrukt 44,10% meer). In de federale wetenschappelijke instellingen bedraagt het bij de Vlamingen 14,43 dagen en bij de Franstaligen 17,07 dagen, toch nog een verschil van 2,64 dagen (18,3% meer). Tenslotte voor wat de instellingen van sociale zekerheid en openbaar nut betreft, bedraagt het verzuim bij de Vlamingen 16,33 dagen, maar bij de Franstaligen niet minder dan 21,22 dagen of een verschil van 4,89 dagen, dus procentueel gezien 29,94% hoger.

Er zijn dus niet alleen grote verschillen tussen privé en overheid, maar nog grotere verschillen tussen Vlamingen en Franstaligen inzake ziekteverzuim.

3. Politieke besluiten

Senator Van Hauthem stelde eerder reeds een onderzoek in naar de vertegenwoordiging van de Vlamingen in het federaal openbaar ambt en stelde daarbij vast dat de Vlamingen daar sterk ondervertegenwoordigd zijn en minstens 15.000 banen te weinig krijgen. Uit zijn nieuw onderzoek naar het ziekteverzuim blijkt nu dat de oververtegenwoordiging van de Franstaligen in het federaal openbaar ambt alvast niet kan worden verantwoord vanuit bedrijfseconomisch standpunt en vanuit het standpunt van de efficiëntie van de dienst, wel integendeel. Het Vlaams Belang eist dan ook een verklaring voor deze scheefgetrokken situatie, die door geen enkel rationeel argument kan verklaard worden.

Zorgverzekering. Door het federaliseren van de tijdskredietpremies, betaalt Vlaanderen nu ook grotendeels voor de Franstaligen. Hierdoor aangemoedigd, trachten de Franstaligen nu ook de zorgverzekering federaal in te voeren. Door verzet aan te tekenen tegen de Vlaamse zorgverzekering, worden de Vlamingen andermaal rechtstreeks in hun geldbuidel getroffen. De Franstaligen trokken reeds driemaal naar het Arbitragehof om hun 'gelijk' te halen. Een definitief

vonnis is er nog steeds niet. Maar ondertussen heeft de Vlaamse regering de regeling van de zorgverzekering wel aangepast, zodat ze ook geldt voor Walen...